

Šajā numurā lasiet:

Kas pilsonim jāzina
par valsti

→ 2. lpp.

NOTIEK
MĒRĶTIECĪGĀ
SKAUTU
“DRUPINĀŠANA”

→ 3. lpp.

“Pa Rubika ceļu” –
uz “gaišo” nākotni?

→ 5. lpp.

“Sasper, velns,
šo odžu midzeni!”

ATKLĀTA VĒSTULE

→ 7. lpp.

VĒSTULE

KO DARA LAUDIS,
KAMĒR CILVĒKI
CĪNĀS?

Nolēmu izmantot Gardas kunga aicinājumu izteikt domas par vārda “ļaudis” izmantošanu (“DDD” Nr. 15(219)). Šis vārds ļoti patika bijušajai “ļaužu” prezidentei Vairai Viķei-Freibergai.

Bērniņā vecmamma man stāstīja, ka agrāk cilvēki nemaz nav bijuši. Bija “ļaudis” un bija “kungji”. Tāpat arī šodien ir kungji – lepnas, augsti stāvošās personas – un ir ļaudis, kas nez kāpēc izlēma sevi saukt par “cilvēkiem”. Šis fakts mūsu varturiem liekas ļoti smieklīgs. Tik tiešām – kas tad mēs par cilvēkiem? Cilvēkiem ir cilvēku tiesības, taču ļaudīm, tāpat kā mums, – nekā.

Es, atrodoties “ļaužu” statusā, tomēr uzskatu sevi par cilvēku, jo cilvēks neveido pūli – pūli veido tieši ļaudis, kā to uzsvēris Aivars Gardā. Tieši ļaudis atbalsta prezidentus, kas nekaunas izrādīt necieņu leģionāriem; kas atbalsta pederastus un sapņo doties uz Maskavu svinēt 9.maiju. Tieši ļaudīm vēdera intereses ir primāras, bet garīgo izaugsmi viņi jau sen aizstājuši ar televizoru.

Cilvēks vispirms ir cīnītājs – cīnītājs par taisnīgu, kuram pirmajā vietā ir tautas intereses. Tāpēc cilvēkiem ir jācīnās, lai vairāk ļaudis kļūtu par cilvēkiem, tad mēs, latvieši, ātrāk panāksim DDD un sagaidīsim mūsu tautas gaišo rītu.

Ar cieņu pret visiem cilvēkiem,

Anna Mielava
no Jelgavas

LATVIEŠIEM JĀRAKSTA SAVA – UZVARĒTĀJU VĒSTURE

Saruna ar LU Filozofijas un socioloģijas institūta vadošo pētnieci Dr.sc.soc. **Dagmāru Beitneri**

DDD: Lai gan valsts vadītāji, politiķi, sabiedriskie darbinieki un dažādu veidu eksperti cenšas iegālvot, ka nacionālais jautājums Latvijā nav aktuāls, aizvien biežāk izskan secinājumi, ka integrācija ir izgāzusies, ka latviešu valoda Latvijā ir apdraudēta.

Dagmāra Beitnere: Bumba ir latviešu laukuma pusē – tās ir mūsu pašu neizpildītās lietas. Latvieši sevi redz kā apspiestas, kolonizētas nācijas pārstāvjus. Rezultātā sliktā pašapziņa un zaudētāju references (atsauksme, priekšstats – red.piez.). Kurš gribēs integrēties šādos “stāstos”? Manuprāt, būtu nepieciešams redzēt sevi vēsturē ar tiem stāstiem, kas deva latviešiem enerģiju sasniegt savu valsti, iegūt ekonomisku un politisku varu. Mūsu kopējā atmiņa pārāk daudz atgriežas pie mūsu vēstures tās daļas, kas rada sāpes un žēlumu par sevi. Ja palūkojam indivīda skatījumā, vai tāds mūžam nelaimīgs un dzīves zaudētājs ir pievilcīgs? Atcerēsimies Jura Alunāna vārdus: *Kas sevi negodā, to arī citi negodās.*

DDD: Manuprāt, latviešiem vajadzētu beidzot atcerēties, ka esam karotāji – brīvības cīnītāji.

“Tomēr kaut kas mūsu mentalitātē ir tāds, ka mēs nespējam noturēt to, kas mums ir, ko esam sasnieguši. Mēs konfliktējam un sadalām.”

D.B.: Es jums piekrītu. Būtībā mums jādomā par nācijas apziņas veidošanu, kā to savā laikā paveica pirmā latviešu periodika – *Pēterburgas Avīzes, Latviešu Avīzes, Mājas viesis*. Atcerēsimies, cik lielu uzmanību presei ierādīja Ļeņins, izdodot avīzi “Iskra”. Pašapziņas veidošana šodien atstāta mediju ziņā, taču mediju telpa nav labs komunikators, lai stiprinātu un celtu nācijas pašapziņu. Mums, latviešiem, vajadzētu vairāk atcerēties, cik daudz esam paveikuši savā vēsturē, ko sasnieguši un kādas idejas izspāņojusi, lai nonāktu pie nobriedušas nācijas apziņas.

VĒSTURISKĀ
ATMIŅA VEIDO
NĀCIJAS
RAKSTURU

DDD: Savā laikā rabīns Barkāns sarunā ieteica latviešiem no židiem pamācīties nacionālo pašapziņu, ko veido nācijas vēsturiskā atmiņa. Kā jūs vērtējat bijušās prezidentes Vairas Viķes-

Freibergas un citu “gudrinieku” aicinājumus aizmirst vēsturi, pavilkt svītru un sākt visu no baltas lapas?

Dagmāra Beitnere: Vienīgais, kam varētu pielikt punktu, ir sevis žēlošana. Pētot dzīvesstāstus, pierādās, ka ikvienam, lai viņš spētu veidot savu personību, nepieciešams zināt savas saknes.

Turpinājums 4. lpp.

RIETUMU BANKA SPIESTA NOVĀKT PLAKĀTUS JŪRMALĀ

Šā gada 23.augustā, izskatot Latvijas Nacionālās frontes iesniegumu, Valsts valodas centra (VVC) Valodas kontroles nodaļa administratīvi sodījusi Latvijas Ebreju draudžu un kopienu padomes priekšsēdētāja **Arkādija Suharenko** dibināto Rietumu banku, tās viceprezidenta **Vadima Aleksejeva** personā. Sods piespriests par Valsts valodas likuma 21.panta 7.daļas prasību pārkāpumiem bezgaumīgajos reklāmas plakātos, kas šovasar pusotru mēnesi rēģojās Jūrmalā un Jūrmalas šosejas malās, krievu valodā aicinot izmantot bankas pakalpojumus un iegūt uzturēšanās atļauju Eiropas Savienībā (Latvijā). Kā informēja Valodas kontroles nodaļas vadītājs **Antons Kursītis**, Rietumu bankas atbildīgajai amatpersonai par šādu Valsts valodas likumam neatbilstošu plakātu izvietošanu piemērota augstākā Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktā sankcija, ja pārkāpums izdarīts pirmo reizi, – tāpat naudas sods 100 latu apmērā, kā arī uzdots par pienākumu novākt plakātus (novērst pārkāpumus) līdz šā gada 30.augustam.

Jūrmalnieki novērojuši, ka Rietumu bankas plakāti no Jūrmalas un šosejas malās pazuduši jau 25.augustā.

VVC KOMENTĀRS ▶ 2. lpp.

ATSKAŅAS CITOS MASU MEDIJOS

Ziņa par to, ka Rietumu banka bijusi spiesta novākt savus plakātus, izskanēja arī radio un bija publicēta dažādās interneta vietnēs. Šīs publikācijas masu medijos tapa pēc tam, kad Latvijas Nacionālā fronte izsūtīja paziņojumu par konstatētajiem Rietumu bankas pārkāpumiem. Smieklīgi, ka, saņēmuši šo ziņu, vairums masu mediju nobijās pieminēt Latvijas Nacionālo fronti, kura ierosināja sodīt Rietumu banku. Savukārt, piemēram, Latvijas Televīzija bija par glāvu, lai vispār izveidotu sižetu par šo tēmu. Pie šādas klusēšanas esam pieraduši, un mēs par šīm cionistiem un lielkrievu fašistiem pakalpiģo latviešu žurnālistiņu bailēm no LNF tikai pasmejāties – viņiem kā latviešiem vēl augt un augt...

KOMENTĀRI INTERNETĀ

www.diena.lv, www.delfi.lv un www.kasjauns.lv

Parasts latvietis: Nu beidzot! Es arī braucu šiem plakātiem garām, vēmiens nāca, jo korpulentā dāma, kas redzama uz reklāmas kopā ar aicinājumu iegūt pastāvīgo uzturēšanās atļauju, bija bezgaumīguma un kretinisma kalngals! Mani šie plakāti aizskāra ne tikai tāpēc, ka rakstīti pārsvarā krievu valodā, bet arī to satura dēļ. Tagad man izraisa smaidu Rietumu bankas taisnošanās, ka beigusies reklāmas kampaņa... :) Nu, nē, te nepelns ir VVC lēmumam! Paldies LNF, kas ievēroja šo bezjēdzību.

Dievmaizīte: Un tā vajag par katru sikumu, kur tiek pārkāptas latviešu vai latviešu-valsts valodas tiesības. Citādi mēs nepamanām, kad čūska lien azotē, bet ieraugām to tikai tad, kad tā jau šņāc un dzeļ visvārigākajās vietās.

aa: Lai brauc uz Pleskavu un raksta kaut "divstāvgiem".

Apsveicami, bet: Žēl, ka par šādu plakātu var saukt pie atbildības tikai saistībā ar Valsts valodas likumu. Ļoti priecātos, ja Latvijā būtu aizliegts arī tik perversā veidā aicināt ārzemniekus, īpaši no Krievijas, iepirkt Latvijā īpašumus. Manuprāt, aiz izmaiņām Imigrācijas likumā slēpjas viena drausmīgi spalvainā roka, kas pieder cionistiem. Te nav nekādas Latvijas ekonomiskās intereses!!!

jjj: Ja latvieši nesapurināsies un neapdomāsies, būs trešā okupācija. Tajā vainot varēsīm tikai paši sevi.

Jānis: Man visu laiku, braucot uz Jūrmalu, bija jākaunas par šo "duņu"... un par latviešu prastumu un lētumu...

Esīte: Labi, ka uzlika sodu! Varēja būt lielāks!

Skeptiķis: Redzams, ka, gadiem ejot, okupants (vai imigrants, skatoties kurā laikā un kādā veidā iecelojis) ir palicis okupants... Par klaju divvalodības veicināšanu nav jāpiemēro Ls 100, bet vismaz Ls 1000 vai pat vairāk. Latviešu valoda ir šīs zemes iedzīvotāju pamatvaloda, un tā ir jāciena!

Latvietis: Omulīgā dāma? Drīzāk jau okupantienes simbols, kas ataino Trojas zirgu – 5.kolonnu Latvijā, kas nu velk iekšā savējos. Sods tik tiešām gaužām mazs, bet laikam jau likums augstāku neparedz, tas ir mūsu pīdarpolitiķu nopelns.

Lapsta: Ja godīgi, ļoti tracināta reklāma. Stulba izskata "duņa" pārdod "urļiķiem" ieeju Latvijā caur sētas durvīm...

AS: Nedrīkst pieļaut krievu valodas invāziju kaut vai reklāmas plakātos. Man nepatīk arī PCTVL plakāti Rīgas ielās...

Azra: Ielidojot LV no ne-ES valstīm, arī pirms pasu kontroles uz grīdas ir uzlīmēta "Spices" reklāma krieviski. Esmu piemirsusi, bet, ja arī latviski tur bija kas rakstīts, tad ievērojami mazākiem burtiem. Bija tāda sajūta, ka ielidoju Krievijā nevis Latvijā.

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās un internetā: www.abone.lv

3 mēnešiem – 3 latus
1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

RIETUMU BANKA SPIESTA NOVĀKT PLAKĀTUS JŪRMALĀ

Jautājums par otru valsts valodu nav apspriežams!

Saruna ar Valsts Valodas centra Kontroles daļas vadītāju Antonu Kursīti

Antons Kursītis: Šobrīd esam ar augstāko likumā noteikto naudas sodu sodījuši Rietumu banku. Kas attiecas uz jūsu iesniegumu daļu par T/C "Spice" plakātu, tas tiek vēl skatīts, un atbildi saņemsit nedaudz vēlāk, jo atbildīgais inspektors iesnieguma saņemšanas laikā vēl bija atvaļinājumā. Taču lieta ir procesā, un darbs notiek.

DDD: Administratīvo pārkāpumu kodekss nosa-

“Šādā situācijā galvenais ir nevis pats naudas sods, bet gan apstākļi, ka jānovērs pārkāpums, tātad jānovāc plakāti.”

ka, ka par šādu pārkāpumu ir sods tikai līdz 100 latiem?

A.K.: Par Valsts valodas likuma pārkāpumu cilvēks tiek sodīts kā fiziska persona, un par pirmo pārkāpumu tik tiešām sods ir līdz 100 latiem. Par gada laikā atkārtotu pārkāpumu naudas sods jau būs lielāks.

DDD: Tas ir ļoti maz. Kā vērtējat, ka šādai bankai tiek piespriests tik sīks nau-

das sods? Reklāmā viņi ir ieguldījuši simtiem tūkstošu latu. Uz to fona šie 100 lati tāds nieks vien ir.

A.K.: Šajā un citos gadījumos sodīta tiek atbildīgā amatpersona, kas pieļāvusi likuma pārkāpšanu. Šādā situācijā galvenais ir nevis pats naudas sods, bet gan apstākļi, ka jānovērs pārkāpums, tātad jānovāc plakāti. Manuprāt, tas noteikti ir efektīvāks sods par naudas sodu. Noņemot reklāmas, rodas arī papildus izdevumi.

Un vēl šis gadījums pierāda arī to, cik ļoti VVC ir svarīga sadarbība ar sabiedrību. Valodas inspektors jau nevar izstaigāt kājām visus savus 10 000 kvadrātkilometrus, par ko viņš atbild. Tāpēc ļoti apsvēicama ir cilvēku personīgā iniciatīva reaģēt uz šādiem pārkāpumiem un, piezvanot vai uzrakstot iesniegumu, dot mums par tiem ziņu. Tāpēc aicinām pašiem cilvēkiem būt at-

tam, lielkrievu fašistam vai citādam pretlatviskam elementam, kurš ignorē Valsts valodas likuma normas Latvijā.

Vai ir pieaudzis sūdzību

tautām – nu nevar salīdzināt 1,3 miljonus latviešu ar 140 miljoniem krievu. Te pat komentāri lieki! Mēs nevaram runāt par vēl kaut kādu otru valsts valodu!

“Mūs nevar salīdzināt ne ar vienu citu valsti – mums ir pilnīgi unikāli apstākļi.”

skaitis par pārkāpumiem valsts valodas lietošanas jomā?

A.K.: Jā, cilvēki ir kļuvuši aktīvāki.

Vērtējot otru – krievvalodīgo pusi, arī viņi ir palikuši aktīvāki, agresīvāki, nicinošāki gan attieksmē pret inspektoriem, gan latviešu valodu. Un tas diemžēl ir likumsakarīgi, jo atbilst politiskajai situācijai, kā arī vēlēšanām, kas tuvojas.

DDD: Viņi jūtas vareni, jo, piemēram, Rīgā ir prokrieviska vara?

A.K.: Tas ir viens no iemesliem. Vispār kopējā attieksme visā valstī pret latviešu valodu ir mainījusies uz sliktu pusi.

DDD: Kā vērtējat Lužkova skandalozo paziņojumu, ka Latvijā būs otra valsts valoda – krievu valoda?

A.K.: Pirmkārt, visvairāk nepatika viņa novāzētie un vārgie argumenti. Piemēram, pieminētā Somija, kur otra valsts valoda ir zviedru valoda, kaut arī tur ir tikai ap septiņiem procentiem zviedru. Ja Latvijā arī būtu tikai 7 procenti krievvalodīgo, tad principā nebūtu nekādu problēmu atbalstīt viņu valodu. Turklāt paskatieties uz latviešu un krievu

Latviešu un krievu valodas ir pilnīgi no dažādām valodu grupām, un nemaz nerunāsim par vēsturisko fonu. Mūs nevar salīdzināt ne ar vienu citu valsti – mums ir pilnīgi unikāli apstākļi.

Otrkārt, jebkurā gadījumā tāds Lužkova izteikums vispār nav vērtējams, uzskatu to par tukšu priekšvēlēšanu spēli.

Krievija par jautājumiem, kas tai nepatīk, piemēram, robežu maiņu, paziņo, ka tas nav apspriežams. Tā arī mums ir jādeklarē, ka jautājums par otru valsts valodu nav apspriežams. Viss!

Latviešiem ir jābūt ar pašcieņu. Kāpēc uzklaut kādas citas valsts pilsetas mēra nekaunīgus izteikumus, kurš turklāt, ļoti iespējams, pēc gada vispār aizies pensijā?! Tad jau mums arī kāds pilsētiņas mērs varētu pateikt, ka Krievijā otrai valsts valodai jābūt tatāru valodai. Vai tad Krievija to ņemtu vērā? Protams – nē.

DDD: Par Lužkova izteikumiem varētu teikt: kaķa lāsti debesīs nekāpj...

A.K.: Tieši tā. Jautājums par otru valsts valodu nav apspriežams!

Intervēja Ilze Liepa

Kas pilsonim jāzina par valsti

Alfrēds Ābele

Publicists, grāmatas “Latvietība” autors

MAFIOZA VALSTS

Turpinājums no iepriekšējā numura

Kā mafiozas valstis rodas?

Savulaik bijusi normāla, neatkarīga valsts par mafiozu var kļūt tautas inteliģences degradācijas rezultātā, kad inteliģencē izvirst nacionālā jēga un tā ļaujas svešām, tautai nepieņemamām idejām. Saņemot, arī visas atkarīgās valstis lielākā vai mazākā mērā pieskaitāmas pie mafiozām. Mafioza būs arī kādu teritoriju apdzīvojoša kontingenta valsts, kurai valstiskums uzkrītis kā sniegs uz galvas. Šādā valstī pirmie varai saorga-

niziesies nejau cilvēciski kvalitatīvākie prāti, bet gan margināļi un noziedznieki, kurus ātri vienos kopēja grābšanas instinkti un apkārt valdošajā nestabilitātē radušās iespējas.

Kā ir ar Latviju?

Pirmajos gados pēc Latvijas valsts neatkarības atjaunošanas tās attīstības modeļa meklējumos tika izdiskutēti austrumu tīģeru, zviedru un rietum-

tās” Latvijas valsts gadi, un valsts virzības galvenais vektors jau iezīmējies, tomēr nebūs lieki atsvaidzināt būtiskākās Latīņamerikas varianta iezīmes. Tās var ierosināt dažas pārdomas.

Kādas tad ir šādas valsts pazīmes?

1. Politikā:

1) Varu valstī uzurpējusī elitāra kliķe. Valsts pār-
top par vēlētu un ieceltu

“Atklāti tiek tikai mazie noziegumi: aiz restēm sēdina sīkos zagļiņus, bet lielos – banku un fondu prezidentu un padomju krēslos.”

vācu valstu varianti, bet nez kāpēc aizmirsts Latīņamerikas jeb tā sauktais banānu republikas valsts variants. Žēl! Kaut pagājuši jau pārdesmit “atjauno-

amatpersonu un tos atbalstošu lielbagātņu prievātpašumu. Tās likumi ar valsts varas instrumentu palīdzību cenšas padarīt amatpersonu un lielbagāt-

nieku prestižāku un neaizskaramāku par lielāko tautas daļu. Sabiedrība tiek sadalīta izredzētākos un mazāk izredzētos, un pēdējie nošķirti no valsts. Rūpes par tautas labklājību tiek aizstātas ar mākslīga valsts tēla veidošanu.

2) Masu partiju izveidošanās tiek veikli bremsēta, bet nediktatoriskajās valstīs demokrātijas viģes lapu ar manipulatīvām vēlēšanām, kuras apkalpo tāds vēlēšanu likums un kārtība, kas garantē mafiozās varas nemainīgumu, tēlo kabatas partiju bez “apakšām” tautā, un šo partiju savstarpējo attiecību noskaidrošanā vispirms runā nauda, tad ieroci. Vēlētājiem ir izvēles brīvība starp daudziem pēc viena ģimja veidotiem šauru, islaicīgu grupu vai pat ģimeņu sarakstiem.

Turpinājums 6. lpp.

ATSAUKSME PĒC PUBLIKĀCIJAS

NOTIEK MĒRĶTIECĪGĀ SKAUTU "DRŪPINĀŠANA"

Viena no skautisma atdzimšanas iniciatoriem, skautu vadītāja, Triju Zvaigžņu ordeņa un Dzelzs krusta kavaliera **Gunarda Bērziņa komentārs**

KĀDA BIJA SARMĪTES ĒLERTES TĒVA ANŠA ĒLERTA LOMA?

Gunards Bērziņš: Pārlasot **Aivara Gardas rakstu "Soross savējiem sapūdē smadzenēs"** ("DDD" Nr.15(219)), kur A.Garda bija izteicies par **Sarmītes Ēlertes tēvu**, kādreizējo skautu vadītāju – **Ansi Ēlertu**, ka viņam no nacionālisma nav ne miņas, sāku pārdomāt, kas isti notika ar skautu kustību Latvijā. Un tikai tagad, pēc raksta izlasīšanas, sāku izprast lietu kopsakarību un ķēdi, kā tas viss veidojās. Man kā plivurs no acīm nokrita – Aivaram Gardam

Bet, ko nozīmē, ka skauti ir nepolitiska organizācija? Tas nozīmē, ka tādi skauti ir kā galerts. Tātad nometnes taisīt, ugunskurus kurināt drikst, bet iet pie pieminekļiem, pateikt, ka leģionāri cīnījās par Latviju, – nedrīkst?! Reģionos skauti ir vēl saglabājuši savu patriotismu, jo tos vada vecie vadītāji, bet jaunie, Eiropas paklausīgie vadītāji... nezina, kas tur no tā visa viņiem var sanākt.

Pēc Blūma visu vadību uzņēmās Ēlerts. Tad visi bija tadā kā eiforijā, visam ticēja un daudzām lietām tāpēc nepievērsās kritiski. Cilvēki priecājās, ka nu būs skauti, taču tikai vēlāk secinu, ka tas viss jau toreiz no cen-

tostarp arī minētais Ansis Ēlerts. Turklāt "miglas pūšana" notiek visaugstākajā līmenī.

Piemēram, skautu goda prezidenti parasti ir Valsts prezidenti. Tāpēc viņiem (Guntim Ulmanim, Vairai Viķei-Freibergai, Valdim Zatleram) faktiski bija jāatbalsta skautisms, taču reāli darbi ne reizi neseko-

ras elites un beidzot ar ierindas pilsoņiem. Paši vairs neko negrib ne domāt, ne darīt. Nu kaut vai tas pats skautu Ēlerts – aiziet pie Valsts prezidenta un kaut ko muldas, ka mums ir daudz atbalstītāju, cik labi esam utt., bet nerunā par to, kas notiek rajonos, vienībās.

Latvija nesastāv tikai no Rīgas. Latvija sastāv no visiem novadiem. Tur taču notiek visa darbība! Bet te – gan mūsu organizācijā, gan Saeimā – visu nolemj Rīga, un visi *tup uz peciņām*. Galvenais ir sapulcēt ap kodolu "pareizos" cilvēkus, kas paklausīgi izpilda katru vārdu, piesaistīt klaķierus... Ēlerts sev izvēlējās tādus palīgus no komjauniešiem un izbraukāja visu pasauli. Vēlāk tik no Amerikas skautiem pie mums brauc cilvēki un prasa, kāpēc mūsu organizācija neat-skaitās par saņemto naudu... Es prasu, kas tad to naudu saņēma, jo neko no tās neesmu redzējis. Izrādās, Ēlerts esot saņēmis. Ārzmju skauti iedod naudu mūsu organizācijai, bet neviens neko nezina, kur tā palikusi.

DDD: *Tātad viņš izsaimniekojis arī līdzekļus?*

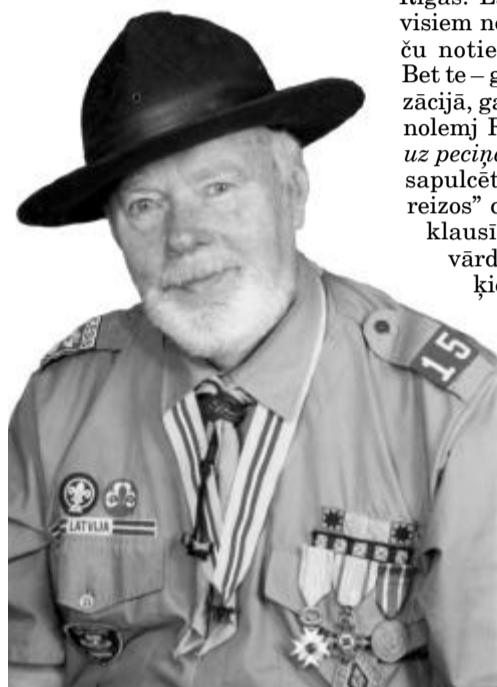
G.B.: Tas nav pierādīts, tāpēc neizteikšu secinājumus, bet nezin kāpēc atskaites nav sniegtas par ziedotās naudas izlietojumu.

SEPTIŅI TĒVZĒMES MĪLESTĪBAS AVOTI

Gunards Bērziņš: Būsim godīgi – patriotiskā audzināšana valstiski neviens neinteresē! Valstu un pasaules varenajiem ir vajadzīgi paklausīgi, patstāvīgi nedomājoši puļļi, ko virzīt un grozīt pēc savām interesēm. Arī Latvijā nav izņēmums.

Sašutis par to, ka valstiski netiek ieviests neviens patriotismu atbalstošs priekšmets skolās, nolēmu noskaidrot, kas tad īsti tai Izglītības ministrijā notiek, ko viņi saka par šo tēmu. Lūk, saņēmu no viņiem papīru – norādījumus vidusskolām, kur melns uz balta rakstīts, ka skolās ir jāizvērs pilsoniskā audzināšana... Iedomājieties, nevis nacionāli patriotiskā audzināšana, bet gan kaut kāda pilsoniskā audzināšana!

Turpinājums 7. lpp.

"Galvenais ir sapulcēt ap kodolu "pareizos" cilvēkus, kas paklausīgi izpilda katru vārdu, piesaistīt klaķierus... Ēlerts sev izvēlējās tādus palīgus no komjauniešiem un izbraukāja visu pasauli."

par šo cilvēku ir pilnīga taisnība! Ēlertam tik tiešām no nacionālās apziņas absolūti nebija ne smakas. Droši vien arī tāpēc viņa bērns no Tēvzemes mīlestības un patriotisma tik pat kā nekā nav.

Savā veidā skautu graušana un ierobežošana sākas jau ar pašu Trešās Atmodas sākumu, laiku, kad skautus atjaunojām. Bija tāds censonis **Egils Blūms**, kurš it kā uzdevās par skautu idejas atbalstītāju, uzņēmās kārtot dokumentus un citas ar organizāciju saistītās lietas. Domājām – kāpēc gan neļaut, ja jau cilvēks aktīvi darbojas. Taču tagad, spriežot pēc visa, kā tas notika, mani nepamet doma, ka tā varēja darboties tikai ar čeku saistīts cilvēks. E.Blūms bija arī tieši tas, caur kuru skautos "iepeldēja" Ansis Ēlerts. Starp citu, tāds Egils Blūms vēlāk vispār nekur vairs neparādījās. Bet viņu abu darbības laikā skautos lēnām un pamazām notika visādas divvainības, lēnām tika drūpināti organizācijas pamati un pati ideja.

Tagad atskatoties, protams, redzu, ka Ēlerta patiesā seja, parādījās jau pašā sākumā, kad rakstījām skautu statūtus. Mums izvērtās lielas nesaņēšanās, jo Ēlerts uzstāja, ka statūtus jāieraksta, ka skauti ir nepolitiska un nemilitāra organizācija. To "nemilitāro" izdevās dabūt laukā, jo mums ir šaušana utt., bet tas "nepolitiskais" tur palika.

trālās vadības puses tika bīdīts ar savu apzināto zemtekstu.

Sekoja viena kļūda otrai, kurām jau tad mēs, nodaļu vadītāji, nepiekritām, bet mūs neuzklausīja un neņēma vērā. Piemēram, viena no tām bija Ēlerta gājieni apvienot skautus ar gaidām vienā organizācijā, kaut gan visur pasaulē skauti un gaidas ir atsevišķas organizācijas. Kāpēc tas notika, tagad ir skaidrs – lai varētu mazināt spēcīgu jauniešu nacionālo kustību, kas toreiz attīstījās Trešās Atmodas iedvesmota!

Ēlerts jau sākotnēji ap sevi pulcēja paklausīgu un pašam tīkamu aktīvistu loku. Tāpēc es un daudzi citi, kas iebildām pret dažādiem viņa izgājieniem, nereti tikām atstumti malā. Mūs pat neieklāja delegātu sastāvā starp tiem, kas brauca uz starptautiskajām nometnēm pieredzes apmaiņai. Pateicoties maniem aktīvajiem iebildumiem, zināmā mērā paliku tās kā opozīcijas piekritējs, bet Cēsu skauti kļuvām visai neatkarīgi no kopējā spiediena.

PIETIEK "MIGLU PŪST ACĪS"!

Gunards Bērziņš: Man ir tāds "niķis" – man ļoti nepatīk, ja cilvēki viens otram "pūš miglu acīs". Diemžēl ar tādu "miglas pūšanu" nodarbojās arī centrālie skautu vadītāji,

"Sarkanie sātanisti" –

šoreiz vairāk par Ludzu

Eva Bule
Latgalē

Okupanti iebruka plaukstošajā Latvijas Republikā, sātaniski noskaņotie sarkanarmieši spīdzināja, slepkavoja mierīgos iedzīvotājus. Latvijas zeme mirka latviešu asarās un asinīs.

Kā daudzviet Latvijā, arī Ludzā pie varas esošie okupanti un tiem izdabājošie cilvēčiņi pamatnācijai uzspiež godināt okupantus – "sarkanos sātanistus", kas atņēma dzīvības šīs zemes saimniekiem. Piedzīvotais Latgalē liek secināt, ka valstī notiek **pamatnācijas diskriminēšana**.

Grēks nogalināt – to norāda arī Dieva baušļi, toties Ludzā komunistu stilā turpina ņirgāties par piekto Dieva bausli un par

"Visur cenšas nosodīt nacismu, bet pie mums sarkanie sadisti tiek slavināti."

latviešu tautas ciešanām. Te tieši sarkanie slepkavas Dieva vietā iecelti. Ludzas pilsētas centrā pat trīs vietās rēgojas okupāciju, sarkanās slepkavības slavinoši daikti, kas, neskatoties uz krīzi valstī, tiek regulāri atjaunoti, izskaistināti, pilsētas centrā parkā pat no jauna uzslieti...

Ludzā pat blakus pareizticīgo baznīcai redzams rēgs ar piecstarainu zvaigzni un sātaniski melīgu uzrakstu, kurā noklusēta patiesība par sarkanarmiešu parādīto cietirdību Latvijā, veiktajām zvēribām pret Latvijas pamatnāciju. Okupanti garīdzniekiem galvā dzina naglas, nomocīja tūkstošiem latviešu. Skumji, ka pareizticīgo baznīca tā aizrāvusies ar sava dievnama izskaistināšanu, ka pilnībā novērsusies no Dieva Mācības, pat no baušļu pildīšanas. Vēlos atgādināt, ka **gan garīdznieki, gan valstsvīri pēc šīs dzīves nevis Kremļa, bet Dieva priekšā stāsies!**

Visur cenšas nosodīt nacismu, bet pie mums sarkanie sadisti tiek slavināti. Ne velti, sarkano okupantu pastrādāto zvēribu dēļ, laika periods līdz vāciešu ienākšanai tiek saukts par Baigo gadu. Taču grāmatu "Baigais gads" līdz šim nav izdevies atrast ne Ludzas pilsētas, ne rajona bibliotēkās. Toties, iejot šīs pilsētas grāmatveikalā, priekšplānā rēgojas grāmata ar nosaukumu "Labais Staļins"... Ludzā nav pat piemiņas plāksnes sarkanarmiešu nogalinātajiem latviešu robežsargiem, nav piemiņas plāksnes patiesajiem Brīvības cīnītājiem – latviešu leģionāriem, nacionālajiem partizāniem... Kā zināms, arī Latgales iedzīvotāji

drosmiģi karoja pret sarkanajiem slepkavām gan nacionālo partizānu, gan latviešu leģionāru rindās.

Pirms dažiem gadiem, strādājot Ludzā, darba pienākumus veicu arī piecās Ludzas rajona skolās. No darba nācās aiziet, jo mana tiešā priekšniece, uzziņājusī, ka tā saucamajā krievu skolā esmu latviešu valodā vadījusi semināru pedagogiem, vairs neļāva normāli strādāt. Viņa nemitīgi, arī kopsapulcēs, citu kolēģu klātbūtnē, mani kaunināja par atļaušanos lietot valsts valodu (!), tādējādi mēģinādama iebaidīt arī pārējos, pat ar tiesu man draudēja. Šī tumsonīgā sievietē nemitīgi atkārtoja, ka izglītības reforma (kura toruden bija paredzēta) izpalikšot, jo pret to būšot lieli protesti. Kāda persona no kolēģu vidus man izteica atbalstu,

bet tikai klusiņām, zem četrām acīm... pārējie bija demagoģes pusē.

Te jāpiemin, ka darba devēja, uzziņot par notiekošo, gan solījās iejaukties un visu nokārtot, apgalvoja, ka no visām skolām (kurās strādāju) par manu darbu saņemtas labas atsauksmes, solīja pat paugstinājumu amatā. Tomēr lēmumu jau biju pieņēmusī, nejutu nekādu vēlmi mēģināt sastrādāties ar to sarkani okupantiski noskaņoto individu. Skumji, ka tāda persona daudzus gadus strādāja skolās, arī tā saucamajā krievu skolā, un ar savu negatīvo attieksmi pret valsts valodu skolēnos rada aplamu ilūziju. Skumji, ka pareizticīgo baznīca tā aizrāvusies ar sava dievnama izskaistināšanu, ka pilnībā novērsusies no Dieva Mācības, pat no baušļu pildīšanas. Vēlos atgādināt, ka **gan garīdznieki, gan valstsvīri pēc šīs dzīves nevis Kremļa, bet Dieva priekšā stāsies!**

Visur cenšas nosodīt nacismu, bet pie mums sarkanie sadisti tiek slavināti. Ne velti, sarkano okupantu pastrādāto zvēribu dēļ, laika periods līdz vāciešu ienākšanai tiek saukts par Baigo gadu. Taču grāmatu "Baigais gads" līdz šim nav izdevies atrast ne Ludzas pilsētas, ne rajona bibliotēkās. Toties, iejot šīs pilsētas grāmatveikalā, priekšplānā rēgojas grāmata ar nosaukumu "Labais Staļins"... Ludzā nav pat piemiņas plāksnes sarkanarmiešu nogalinātajiem latviešu robežsargiem, nav piemiņas plāksnes patiesajiem Brīvības cīnītājiem – latviešu leģionāriem, nacionālajiem partizāniem... Kā zināms, arī Latgales iedzīvotāji

Turpinājums 8. lpp.

LATVIEŠIEM JĀRAKSTA SAVA – UZVARĒTĀJU VĒSTURE

Turpinājums no 1. lpp.

Dagmāra Beitnere: To var teikt gan par individu, gan tautu kopumā.

Veicu pētījumu par to, kā tauta neredzami saskaņojas. Mani interesē, kādēļ latvieši kā tauta apvienojas ap negatīvām atmiņām, kas atgādina tikai zaudējumus. Mums taču bija arī uzvaras pār vēstures situācijām – ir jāpēta tās! Manuprāt, mums vairāk jāizprot, kas notika Līvonijs laikā un šai valstij sabrūkot. Mums pietrūkst skatījuma par šo svarīgo vēstures posmu, jo tas ir laika periods, kad top modernā latviešu tauta. 17.gadsimtā nomainās veclatviešu valoda uz jauno valodu. Mums jābeidz skandināt tie 700 verdzības gadi. Tie ir vieni no lielākāmiem, kuros mēs nepārtraukti atgriežamies, skatoties vēsturē.

Latviešu pašapziņu veido divas historiogrāfijas. Viena no tām ir starpkaru historiogrāfija, kurai bija svarīgi attaisnot 1920.gadu Zemes reformu. Lai attaisnotu zemes atņemšanu baltvāciešiem, tika uz-

mats būt nācijai ar pašcieņu. Vēstures grāmatās izpaliek laikposms no Līvonijs līdz 19.gadsimtam, kas mūsu tautai bija ļoti svarīgs, lai mēs spētu ieraudzīt savu paštēlu. Izrādās, ka vēstures skatījumam arī moderno nāciju dzīvē ir liela nozīme, jo šis sevis redzējums neredzama veidā piedalās šodienā.

Man atkal jāpiesauc Merķelis, viņš rakstīja par latviešiem, kuri ir degradējušies baltvācu kundzības iespaidā. Viņš gan piemin arī latviešus, kas bija strādīgi un godīgi, bet neko vairāk par viņiem nestāsta. Merķeļa uzdevums bija parādīt Eiropai viņa pašas tautas brāļu uzvedību – tumsonīgo uzvedību un dzimtbūtniecības kā sociālas iekārtas degradējošo būtību. Merķelis neapraksta labiešus, saimniekus un rentniekus, kuru pēcteči jau 19.gs. vidū piepildīja Tērbatas universitāti kā studentus. Tajā laikā tur bija ļoti maz igauņu studentu. Jau Tērbatā latviešu studentu vidū veidojās noslāņošanās. Mans jautājums ir, kāpēc li-

DDD: ...un tagad?

D.B.: Mēs šodien redzam, cik grūti lauzt kaut kādu neredzamu saskaņošanu par to, kā latvietis sevi redz vēsturē. Cik ļoti grūti mainās vēsturnieku domāšana, kuru profesionālā sociālizācija notikusi sarežģītā vēsturiskā periodā. Arī mūsdienās tiek izdoti darbi, kuros parādīta Latvija un latvieši no marksistiskas metodoloģijas pozīcijām.

Grūti, bet ir iespējams mainīt skatījumu par sevi, veidu kā pašiem par sevi stāstīt. Labs piemērs ir Francija, kur pēc Otrā pasaules kara De Golla valdība resocializēja sabiedrību skatījumā par vācu okupāciju. Nācija nevar ilgi dzīvot ar tādu vēstures nastu, kas neļauj saskatīt uzvarētāja stāstu.

Saku vienmēr un atkārtoti arī tagad, visi teksti ir rakstīti no zaudētāja vai uzvarētāja pozīcijām. **Tāpēc latviešiem jākrāj savi uzvaras stāsti, veiksmes un panākumi.** Tiem jābūt ikdienas saziņas aprītē. Saprātams, ka to nevar radīt maksliģi, taču ir pietiekami daudz piemēru no Eiropas vēstures, lai šai iespējai pievērstu uzmanību. Socioloģija kā zinātne dod iespēju aktualizēt un veicināt sociālas pārmaiņas.

LATVIEŠU TIEKSME ASIMILĒTIES

Dagmāra Beitnere: Pastāv vēl kāda problēma: latviešu mentalitātē ir ļoti izteikta asimilācijas psiholoģija. Kāpēc? Jā, mēs varam nemitīgi jautāt, kāpēc jau no 19.gadsimta turīgā, izglītotā latvieši sociālajā dzīvē izmantoja tā saucamo vertikālo liftu, tas ir, viņi kļuva par vāciešiem jeb *kārklū vāciešiem*. Kāpēc šodien labāk aizbrauc no Latvijas nekā paliek šeit? Nereti lasām, ka ne jau nāda ir noteicošais. Kāpēc latvietis slukti jūtas Latvijā?

DDD: Ir latvieši, pat ietekmīgos valsts amatos strādājoši, kas uzskata, ka latviešu labākā īpašība ir *"kārklisms"* jeb spēja liekties un pielāgoties.

D.B.: Šodien savairojušies ļoti daudz tādu *kārklū*, kas pielāgojas un izpatiek visādiem ienācējiem. Pedējie divi gadsimti latviešiem ir bijuši ļoti sarežģīti. Jā, mēs esam izdzīvojuši, saglabājušies, bet kāds ir mūsu tautas raksturs? Jau pirmie turīgie latvieši, kas nāca no brāļu draudzēm, emigrēja no Latvijas. Šodien notiek līdzīgi procesi. Kāpēc mēs labprātāk pametam savu valsti nekā cīnāmies par pārmaiņām?

DDD: Bet no kaut kurienes taču latviešos bija vēlēšanās un spēja izkarot savas valsts neatkarību?

D.B.: Brīvības cīņāji bi-

ja labi motivēti.

DDD: Kas tad viņus motivēja?

D.B.: Motivāciju deva Pirmās Atmodas liderības personības, kas veidoja nācijas paštēlu. Te arī der atcerēties, ka neviena mutiska motivācija nedarbotos, ja latvieši jau 19. gadsimtā nebūtu ieguvuši pietiekamu turību. Nabadzīgam cilvēkam grūti veidot labu pašapziņu.

Dagmāra Beitnere:
"Vienīgais, kam varētu
pielikt punktu, ir sevis
žēlošana."

Palūkojiet uz 19.gadsimta beigu rīdzinieku, pilsēnieku un turīgu lauku cilvēku fotogrāfijām! Protams, ka tad palīdzēja arī gan dzeja piesauktie senie Dievi, gan Pumpura "Lāčplēsis". Lāčplēsis iet bojā, un Pumpurs saprot, ka šāds nobeigums nācijai nedod cerību, un laikam divus mēnešus pēc darba pabeigšanas autors ierakstīja: "...bet tad pienāks reiz tie laiki, kad Lāčplēšs savu naidnieku vienu pašu leļā grūdis..."

Motivēja latviešu sociālā noslāņošanās un pieaugoša latviešu turība. Man patīk kādas Bušas kundzes stāsts, kurā viņa atklāj, kā viņas tēvs tika pie īpašuma Rīgā. Līdzīgi pie īpašumiem Rīgā, un līdz ar to arī pie politiskās varas, kas tajā laikā bija vāciešu rokās, tika daudzi latvieši. 19.gadsimta pēdējā trešdaļā tika nodibināta Krājizdevuma biedrība, kura aizdeva latviešiem ar pastāvīgiem ienākumiem naudu, lai viņi varētu uzcelt Rīgā māju, jo, tiklīdz latvietim piederēja nekustamais īpašums Rīgā, viņam bija balsstiesības Domes vēlēšanās. Tā pamazām latvieši tika pie ietekmes Rīgā. **Tas ir lielisks sadarbības piemērs, lai**

kopīgi sasniegtu mērķi.

Vērts paskatīties arī uz mūsu tautas mentalitāti, ko veido oriģinālā literatūra. Latvieti ar izglītības un audzināšanas starpniecību ielikta nepatika pret uzņēmējdarbību. Tā ir nepatika pret tirgošanos – piemēram, būt par bodnieku ir pazemojoši. Tas saglabāties vēl līdz šodienai. Latvietim nav pilsēnieka mentalitāte, mums patīk mazpilsētas ar tendenci atgriezties uz laukiem.

DDD: Ja tas tā ir, kāpēc mūsu valsts vadītāji neņem vērā latviešu tautas mentalitātes īpatnības un saskaņā ar to neveido valsts dzīvi? Vai tad valstij nav jādomā par saimniektautas interesēm?

D.B.: Divdesmit gadi kapitāla pirmatnējai uzkrāšanai ir ļoti mazs laika periods. Latvijā viss notika ļoti ātri. Teorētiski zinām un praktiski to piedzīvojam, ka pie varas tiek tie cilvēki, kuri nedraudzējas ar intelektu – mēs redzam, ka pie reālas varas tikuši tie, kuri vairojuši savu

mantu, kuri vairāk kalpojuši sev. Cik politikā ir cilvēku, kuriem nebūtu sava privātā biznesa?

Tā ir viena lieta, ko mēģinu saprast caur vēsturi par kuršu ķoniņiem. Starpcitu, drīzumā iznāks vēsturnieka Andra Dzeņa grāmata par kuršu ķoniņiem, caur kuriem viņš mēģinājis saprast mūsu šodienas nacionālās problēmas. Kurzēm un citviet Latvijā latvieši bija izcīnījuši brīvciemus. Tomēr kaut kas mūsu mentalitātē ir tāds, ka mēs nespējam noturēt to, kas mums ir, ko esam sasnieguši. Mēs konfliktējam un sadalām. Tieši to pašu var attiecināt arī uz šodienas latviešu savstarpējām attiecībām. Ja paskatāmies kaut vai interneta diskusijas, tad ļoti ātri idejas, ko piedāvā publikācijas autors, apspriešana pārvēršas par autora personības apspriešanu.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

"Manuprāt, būtu nepieciešams redzēt sevi vēsturē ar tiem stāstiem, kas deva latviešiem enerģiju sasniegt savu valsti, iegūt ekonomisku un politisku varu."

turēts Pirmās Atmodas darbinieku radītais mīts par 700 gadiem vācu verdzībā. Tas bija nepieciešams, lai motivētu latviešus celties un sākt savu dzīvi kā patstāvīgai tautai. Pat padomju laikos mums Vēstures fakultātē mācīja, ka 16.gadsimtā latviešu zemnieks bija brīvs, bet brīva cilvēka simbols bija zobens.

DDD: Jūs teicāt, ka latviešiem jābeidz sevi žēlot... Piekritu, bet vai jums nešķiet, ka latviešu vēstures traktējums arī ir tendenciots? Kādēļ ļauj vaimanāt, bet lepoties ar latviešu cīņas garu, spēku sakaut pretinieku, pārdzīvot okupāciju, karot par savu Tēvzemi neviens īpaši neizceļ?

D.B.: Varbūt pie vainas audzināšana, tradīcijas. Sabiedrību veido ļoti atšķirīgi indivīdi, vieni jūtas kā titulnācija, kurai ir pietiekami augsta pašapziņa, bet kritiskā masa, kas nosaka kopējo tendenci, ātri saskaņojas ar nostāju: *ak, nu, ko tad mēs..., tādi jau mēs esam...* Tāda nostāja pastāvīgi tiek aktualizēta medijos, individuālā komunikācijā un nostiprinās sabiedrības apziņā.

Kā latviešos radīt pašapziņu? No savu bērnu pieredzes redzu, ka skolā viņiem nemācīja pietiekami labi un dziļi Latvijas vēsturi – kur nu vēl ar izpratni un pašcieņu. Bērniem māca, kā latviešiem izdevies pielāgoties un izdzīvot, bet nemāca, ka latviešiem ir pa-

terāros darbos mēs neredzam turīgos latviešus 19.gadsimtā, kāpēc mūsu literatūrā dominē tikai nabadzība un bēdu stāsti?

1905. gada revolūcija nav tikai cīņa pret baltvācu muižniecību un carismu, tā ir arī latviešu pašu iekšējā revolūcija. Par to ieminas Rainis, nokļūdams trimdā Kastanola. Viņa kopotajos rakstos atrodam ideju lugu par revolūciju, kurā kā pretmetus viņš izvēlas Ed. Veidenbaumu un sevi. Minēšu vēl Andrievu Niedru, kurš socioloģiski portretējis gan 1905. gada gan 1917. gada notikumus un dziļi izpratis latviešu dvēseles notikumus, jo tie veidojuši mūsu nācijas apziņu, psiholoģiju un mentalitāti. Mēs esam tās iespaidā arī šodien.

LATVIEŠIEM IR PAR KO LEPOTIES!

DDD: Kāpēc tiek noklusēti fakti, kas celtu latviešu pašapziņu?

Dagmāra Beitnere: Tā ir sociālā atmiņa, ko veido apzināti, lai panāktu noteiktas lietas. Piemēram, ja starpkaru periodā mīts par 700 verdzības gadiem bija nepieciešams, lai attaisnotu Zemes reformu, jo pamatoja krievu atbrīvotāju statusu.

NO KURIENES ŠIE MELNIE GRAUDI RODAS?

Es zemu noliecu galvu profesora **Jāņa Valdmaņa** priekšā par īsta latviešu patriota cieniņu pretspāra došanu **Sergeja Kruka** murgiem. Es piederu pie tiem, kuriem nav bijis viegli atrast domubiedrus ne okupācijas gados, ne arī tagadējā tā saucamajā 4.maija Latvijā – nu savam dvēseles mieram esmu atradis neklātienes domubiedrus ar Latvijas Nacionālās frontes laikraksta "DDD" starpniecību.

Mani bieži nomoka domas par to, no kurienes mūsu tautā uzrodas tādi indivīdi kā **Vilis Lācis**, **Augusts Kirhenšteins** un daudzi citi viņiem līdzīgie, ar kuriem tagad šis skaits ir bīstami palielinājies? Vēl jo bīstamāk kļūst tad, ja šādām personām tiek dota brīva iespēja veidot sabiedrisko domu (sākot jau ar izglītību), izmantojot visatļautību, ko pieļauj demokrātijā, aizmirstot, ka pastāv arī katra pilsoņa pienākums pret valsti, kurā tas dzīvo.

18. jūnijā TV raidījumā "100 gramu kultūras" uzstājās kāds cilvēks, kura uzvārdu neuzzināju, jo televizoru ieslēdzu par

vēlu. Viņš bija līdzīgs tiem, kuri nomoka manas domas, – īsts globalizācijas burbulis.

Raidījuma dalībnieks, nonievājot latviešus, spriedelēja: kas tā tāda latviešu tauta pret lielo Ķīnu vai vēl kādu citu? Šis te izglītotais āksts nespēj apjēgt, ka tautas vērtību nenosaka tās skaitliskais apjoms un mantiskā bagātība, bet gan galvenokārt garīgās vērtības, kas saglabātas kā kultūras mantojums kopā ar tās valodu! Klausoties šī Kruka dubultnieka slimīgajās fantāzijās, kas nonicina latviešu tautas kultūru, varēja saprast, ka viņa ir apkopotas visas kosmopolitisma, globalizācijas un patērētāja īpašības, kas mūsu tautai pašreizējos apstākļos ir visbīstamākās. Tas varētu būt tāpat, kā starp veselīem rudzu graudiem vārpās mēdz gadīties pa atsevišķiem kroplīgiem melnajiem graudiem, kuri veidojušies nelabvēlīgu, kaitīgu apstākļu iespaidā kā izņēmumi.

Alfons Valters Gremze

“Pa Rubika ceļu” – uz “gaišo” nākotni?

Vilhelms Klincāns

Autoinženieris,
veloceliņa Rīga-
Jūrmala idejas autors

Režisore **Laila Pakalniņa** ir radījusi filmu “Pa Rubika ceļu”, kurā tiek stāstīts par **Rīgas-Jūrmalas veloceliņu**, kas kļuvis tik populārs, ka tagad jau pārslogots. Lai kam pienācis īstais brīdis ar šādu filmu paspodrināt dažu laba paplukušās un izplūkātās spalvas. Īpaši jau tagad, kad pie varas visā Latvijā raujas rozīgie, sarkanīgie un prokrieviskie, kas jau pārņēmuši Rīgu. Tas viņiem diemžēl izdevies, pateicoties pašu latviešu bezatbildīgajiem un gļēvajiem muļķiem, kas tos savēlēja. Tagad Latvijas un latvietības gremdētājiem palīgā metušies ne tikai parastie ierindas muļķi, bet arī augsti izglītotie muļķi. Jādomā, ka ne jau par baltu velti tā kalpošana ir tik pakalpiņa...

Par autortiesībām uz Rīgas-Jūrmalas veloceliņa ideju

Iesniegums Jūrmalas pilsētas domes priekšsēdētājam un Jūrmalas domei

Kopš 1985.gada jūnija esmu materiālā formā izpaustās idejas autors, kas ir realizēta konkrētā darbā Rīgas-Jūrmalas veloceliņa radīšanai. Tas līdz pat šai dienai ir vienīgais starppilsētu veloceliņš Latvijā, kas kļuvis par svarīgu infrastruktūras objektu starp abām bagātīgajām pilsētām. To aizvien vairāk izmanto iedzīvotāji satiksmei, sportam, atpūtai. Īpaši izdevīgs tas ir Jūrmalas pilsētai, jo pa to ik dienu pilsētā ierodas vidēji ap 4000 cilvēku.

Skatīšanas rezultāti liecina, ka siltās un saulainās brīvdienās pa veloceliņu vienā virzienā vienas stundas laikā izbrauc pat līdz 1000 velobraucēju. Parastās dienās pa to vienā virzienā stundas laikā, atkarībā no laika apstākļiem, izbrauc ap 200-500 velobraucēju. Ja katrs, kas pilsētā ierodas pa veloceliņu, iztērē kaut vienu latu, tas pilsētas budžetam dod pienesumu tuvu tam, ko iekasē par auto iebraukšanas maksu Jūrmalā.

Ja Laila Pakalniņa ar savu melu pārpilno “dokumentālo” garadarbu “Pa Rubika ceļu” pirms 10.Saeimas vēlēšanām Venēcijas kinofestivālā (1.–11.septembris) prezentēs un pasaules mērogā godācels **A.Rubiku**, tad tepat Latvijā, ciniski melojot, biedru A.Rubiku godina “Neatkarīgās Rīta Avīzes” (NRA) žurnāliste **Laura Brokāne** šā gada NRA 28.augusta numura rakstā “Pagātnes veloceliņš”: “Veloceliņš ir padomju laika Rīgas izpildkomitejas priekšsēdētāja Alfrēda Rubika veikums, kas nosaukts idejas autora vārdā.” Tie ir salti meli, par ko Laurai Brokānei būtu man kā īstajam veloceliņa idejas autoram par manu autortiesību un goda publisku aizskārumsu vismaz jāatvainojas un meli šajā avīzē jāatsauc, citādi var iznākt tiesu darbi!

Šim arvien vēl valstī vienīgajam un ļoti populārajam starppilsētu veloceliņam neviens nav piešķīris ne Rubika, ne īstā idejas autora vārdu. Un tas arī nav vajadzīgs. Abas melīgās dāmas zināja gan, ka 1985.gada 17.jūnija Latvijas televīzijas preses konferences laikā visā Latvijā rādīja manu apbalvošanu ar albumu “Moskva olimpijskaja” par iesniegto priekšlikumu būvēt Rīgas-Jūrmalas veloceliņu parāli Rīgas-Jūrmalas dzelz-

ceļam, bet tik un tā apzināti meloja.

Toreiz veloceliņa ideja iepatīkās augstajiem žūrijas locekļiem: Latvijas Republikāniskās Arodbiedrību padomes sekretāram **J.Nesaulem**, LPSR Ministru Padomes Fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētājam **D.Znatnajam**, DOSAAF LPSR Centrālās komitejas priekšsēdētājam **E.Eviņam** un Latvijas Republikāniskās Tūrisma un ekskursiju padomes priekšsēdētājam **J.Sējam**, kā arī klātesošiem žurnālistiem.

“Kādā mucā šīs abas dāmas ir dzīvojušas, ja neko no augstāk teiktā nav redzējušas, ne dzirdējušas?”

Daumants Znatnajs uzņēmaš veloceliņa idejas lietu virzīt tālāk un palūdza Alfrēdam Rubikam, kā Rīgas pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājam, šo ideju īstenot. Valdība iedeva naudu, un 1987. gada jūlijā, pateicoties A.Rubika enerģiskajai rīcībai, veloceliņš jau bija uzbūvēts un nodots lietošanai.

Par to, ka šā veloceliņa idejas autors esmu es nevis A.Rubiks, ir pietiekami daudz rakstīts laikrakstos un pat vienā grāmatā, rādīts LTV “Panorāmā”, LNT “Degpunktā” un režisora **Ivara Zviedra** (seriālu

“Sibīrija” autora) vairākās televīzijas pārraidēs “Velomānija”. Kādā mucā šīs abas dāmas ir dzīvojušas, ja neko no augstāk teiktā nav ne redzējušas, ne dzirdējušas?

Starp citu, kad Laila Pakalniņa ar savu komandu filmējās uz veloceliņa starp Imantu un Babīti, es braucu ar velosipēdu uz Rīgu, apstājos un pastāstīju, kā tapa šis veloceliņš un ka es esmu tā idejas autors. Arī atpakaļceļā piestāju un piedāvāju viņai preses materiālus par veloceliņa vēsturi. Diemžēl pret ma-

niem piedāvājumiem atteikums bija izteikti vēsa, un man jau tad radās sajūta, ka te kaut ka nav tīrs. Bet, kā jau tagad redzams, viņas garadarba “dokumentālajā” filmā “Pa Rubika ceļu” dokumentāli ir tikai meli. Šai filmai pareizākais nosaukums būtu: “Pa Rubika ceļu uz Austrumiem”. “Pleskavas ceļu” jau esam piedzīvojuši. Tā viņa vismaz uzjautrinātu Venēcijas kinofestivāla žūriju.

Nu redzams, kā rubikiādei tiek izmantota pat kinomāksla un starptautiskie kinofestivāli.

DDD – VISHUMĀNĀKAIS PĒCKARA GADU RISINĀJUMS

Turpinājums no iepriekšējā numura

Vilnis Eisters

SPĒKS AR PĀRBAUDĪTU NOGALINĀŠANAS PRAKSI

Šķietamās “neatkarības” periodā aizrītejuši jau 20 gadi. Rietumu uzspiestās “demokratizācijas attīstības” veicināšanas nolūkā Latvijā atstātais, militāri izglītais okupantu armijas simtiem tūkstošus liels grupējums palicis vēl agresīvāks. Šo gadu laikā tiem sagatavota vēl zveriskāka jaunā paaudze ar tādu pašu “atbrīvotāju trofejniķu” mērķa apziņu. Vēl joprojām pasīvā aktivitātē darbojas arī neizraidītā nenotiesātā VDK, tas ir, Latvijas neatkarības graušanas sistēma. Par čekistiem nekad nevar teikt – bijušie, jo tādu nav. Iedresētie un Kremļa saimnieka iebartotie režīma sargsuņi savu dabu nemainīs. Tagad viņi ieņēmuši romantisku, “ķīniša” radītā Štirlica tēlu, paslēpjot savu bendes isteno darbību. Tikai viņi paši zina, kur tikusi nobēdzināti roku dzelži, kas sagatavoti latviešu tautai, – ienaidnieka aģentūras darbinieku saraksti

ņi nevēlas būt klāt, kad ienaidnieka naidīgā propaganda no okupantu štāba Kremli uzkurinās tādas liesmas, kas pār Latviju pārlidos Kremļa ierastās pavardones NĀVES izskatā.

Latviešu aizbraucēju vietu aizņem pretinieks – naturālistu-mičuriniešu “izlolotas”, ar pretlatviskuma naidu saindētas būtnes, kā arī nodevīgās “iecietības” deļ uzturēšanās atļaujas saņēmuši okupantu papildspēki. Tas ir spēks ar pārbaudītu industriālu nogalināšanas praksi. Pretinieku puse Latvijā nemitīgi saņem materiālo atbalstu no savas metropoles. Kremļa rituālie uzbrukumi latviešu tautai, kuru tik grūti iznīcināt, notiek sistemātiski. Naidis okupantu pozīcijās tiek uzturēts nepieciešamā līmenī, skaidri zinot, ka viņu oficiālā versija ir kļūsti meli. Karā visi ļaunumi melo – arī iesaldētā amoka sprādziena gaidīšanas periodā.

ANOMĀLĀS ZONAS TĒLA SPODRINĀTĀJI

Līdzās esošajiem okupācijas spēkiem vislielākos draudus latviešu tautas eksistencei sagādā aktīvā *šeftēšanās* “Bruņinieku namā”, zem pseidonīma “Saeima”, kas vērsta pret latviešu tautas nacionālajam cerībām un tiesiskajam ideāliem. Šajā “štābā” ticis radīts un legalizēts valsts nozadzēju instruments, atdota Latvijas teritorija – Abrene – un paveikti vēl citi noziegumi. Vai mūsu tauta var atļauties uzturēt tik daudz “kretīnu”, atrodoties faktiskā kara stāvoklī ar okupantiem? Maksa par “Saei-

“Līdzās esošajiem okupācijas spēkiem vislielākos draudus latviešu tautas eksistencei sagādā aktīvā *šeftēšanās* “Bruņinieku namā”, zem pseidonīma “Saeima”.”

no stukaču maišeļiem. Tie tika paslēpti kaut kādu mistisku, “cēlu” mērķu vārdā... kaut kādu “ekonomisko noziegumu atklāšanas” aģentu aizsardzībai... Šo aģentu rezidenti šodien paši kļuvuši par Latvijas ekonomikas grāvējiem un Kremļa ekonomiskās šantāžas līdzdalībniekiem. Aģentūra (neatklāta) darbojas ienaidnieka labā – karā kā jau karā.

Neiztiekam arī bez bēgļiem jeb evakuēšanās uz nekarojošajiem Eiropas reģioniem. Latviešu cilvēki, nogribējušies dzīvot cilvēcisku dzīvi nevis trūkumā un faktiskās okupācijas apstākļos gaidīt nāvi frontes ierakumos, steidz prom no Latvijas. Daudzi latvieši negrib Latvijā piedzīvot X-stundu, kad okupantā nobriedis kārtējā amoka trakuma lēkme. Vi-

mas” kontrrevolucionāro darbību pret latviešiem un par tās savstarpējiem marodierisma ķīvīņiem, dalot latviešu tautai nozagto mantu un cerības, būs vēl augstāka nekā iepriekš piedzīvotās tautas traģēdijas. Ilūzijas reizēm ir muļķu mierinājums, un bez DDD veikšanas cerēt uz neiespējamo valsts unācijas attīstību, **nepildot pašu pieņemto Deklarāciju par okupācijas seku likvidēšanu, ir nevis šef-tmaņu naivums, bet gluži vienkarši noziegums pret savu tautu, valsts un tautas nodevība par labu okupācijas spēkiem. Noziedzīgākais šo kontrrevolucionāru bezdarbībā ir klusēšana un DDD nepieprasīšana. Kas uzstājīgi pieprasa, tam arī dod.**

Turpinājums 8. lpp.

Vilhelms Klincāns

NOTIEK MĒRĶTIECĪGĀ SKAUTU "DRŪPINĀŠANA"

Turpinājums no 3. lpp.

Gunards Bērziņš: Tur ir teikts, ka ir jānostiprina "personiskās, nacionālās un eiropiskās identitātes apziņa". Man dūša apskrējās, un sapratu, ka caur ministriju skolās neko neizcīnīšu, tur plāpā vien par kaut kādu abstraktu demokrātiju un visu ko, tikai ne par patriotismu, Tēvzemes un tautas mīlestību! Ne vārda! Tāpēc arī, vadot savus skautus, es vienmēr esmu turējis godā senos, īstos skautu noteikumus, kuros visa pamatā ir Tēvzemes mīlestība, patriotisms un nacionālā pašapziņa.

Ikreiz uzsvēru un atkāroju Pirmās Tautas Atmodas idejiskā tēva Ata Kronvalda postulētos septiņus avotus, no kuriem dzerot var iegūt īstu Tēvzemes mīlestību. Gribu tos atgādināt arī "DDD" lasītājiem, jo varbūt kādam tētim, mammai vai vecvecākam tie var vēl lieti noderēt, savas atvasītes audzinot:

Pirmais avots ir Tēvzemes pazīšana. Lai iemīlētu Tēvzemi ir jāiepazīstas ar tās dabu, senču svētvietām, pilskalniem, vietām, kur latvieši cīnījušies ar iekarotājiem.

Otrais avots – Tēvzemes Latvijas vēstures apgūšana. Zinot savas tautas vēsturi, paplašinās garīgais apvārsnis

Trešais – valodas izkopšana un aizsargāšana no piesārņošanas ar žargonu un svešvārdiem.

Ceturtais – tautas seno tradīciju ieviešana un apziņa turēšana. Senie latviešu godi un svētki bagātina dzīvi un padara to skaidrāku un pilnvērtīgāku.

"Un arī šādā kontekstā Aivaram Gardam ir taisnība, ka tāds Eiropas skautisms, kas atzīst pedofilus un homoseksuālistus, mums nav vajadzīgs."

Piektais avots – tautas kopības un vienotības apzināšanās. Jāattīsta draudzība, labestība, sadarbība un spēja atteikties no personiskajām vēlmēm visu cilvēku, tautas labā.

Sestais avots ir tautas krietnāko dēlu – varoņu un vadoņu – godināšana, viņu nopelni un dižo darbu pieminēšana, slavināšana.

Visbeidzot **septītais** – reliģiskā audzināšana, sapratne, ka Tēvzemes mīlestība ir Dieva dāvana.

Tā teicis Atis Kronvalds. Šie viņa vārdi kādreiz bija ļoti populāri un skanēja ikdienā. Bez tam, ļoti interesanti, ka pirmskara skolās tika ieviests solījums, ko solījās katrs skolnieks, un tas skanēja tā: "Solu cītību un centību mācībās, paklausību vecākiem un skolotājiem, sadarbību un uzticību biedriem, savaldību un pieklājību pret visiem. Tev, mīļā, dārgā Tēvzeme, solos ziedot karstu sirdi, labas domas un krietnu darbu." Tādus vārdus pirms stundas sākšanas skolās zālē skaitīja visi skolnieki. Bērņus audzināja patriotismā! Tēvzemes vārds un krietņums katru dienu skanēja viņu apziņās

un domās. Tāpēc mums bija tik pašreizējīgi, drosmīgi un patriotiski karotāji, kam Tēvzemes gods, labklājība un brīvība bija personīga atbildība. Tagad nezinu skolas, kur šādi bērņus audzinātu, nekā no tā visa vairs nav. Uzskatu, ka šāds vai līdzīgs solījums skolās būtu atjaunojams.

EIROPAS SKAUTU DEGRADĀCIJA

Gunards Bērziņš: Ne velti vienmēr arī uzsvēru, ka mani skauti, kas darbojas Cēsis un vēl vairākās vietās, strādā stingri pēc vecajiem Latvijas laika skautu likumiem. "Sma-dzeņu mazgāšana" notiek ne tikai valsts iekšienē, bet skautiem tā tiek uzspiesta arī no Eiropas pusēs.

Pirms diviem gadiem notika Eiropas skautu starptautiskā konference, kur tika pieņemta rezolūcija, un tās 5.punkts, manuprāt, ir ārpus jebkāda saprāta, un ir kategoriski nepieņemams. Galvenā doma, kas tur izteikta, ir šāda: ņemot vērā sabiedrības attīstību, kurai skautisms vienmēr ir sekojis, un to, ka homoseksuālisms ir atzīts un tiek pieņemts visā Eiropā, tad tik tālu, cik tas ir saskaņā ar skautu pamatprincipiem, iesakām nacionālām skautu organizācijām neuzskatīt homoseksuālistus par iemeslu jebkāda veida diskriminācijai skautismā vai ārpus tā... Man trūkst vārdu! Tad jau jādomā, ka drīzumā varam sagaidīt Eiropas skautu konferenci, kurā tiks pieņemts lēmums

nekādā veidā nediskriminēt, piemēram, pedofilus vai kādus citus "attīstītās" sabiedrības pārstāvjus.

Un arī šādā kontekstā Aivaram Gardam ir taisnība, ka tāds Eiropas skautisms, kas atzīst pedofilus un homoseksuālistus, mums nav vajadzīgs. Mums ir jāturas pie savām saknēm, saviem senajiem skautu nolikumiem nevis jālēk pakaļ katrai Eiropas dumjajai idejai.

Pēc šādas rezolūcijas un tā, ka Ansis Ēlerts apvienoja skautus ar gaidām, vairākas skautu vienības atdalījās no centrālajiem skautiem, jo nespēja samierināties ar visām šīm neēdžībām. Viņi izveidoja tādu kā neatkarīgo skautu federāciju. Vēlāk arī pašas gaidas gribēja no skautiem atdalīties, bet Ēlerts bija kategoriski pret to. Viņš gribēja visiem parādīt, ka esam kopā. Nu tagad "kopā" esam nobraukuši jau tik tālu...

Mums ar steigu ir nepieciešama iekšēja attīrīšanās, lai nepazaudētu skautu patieso būtību un būtību.

G.Bērziņu uzklaušija
Ilze Liepa

Kas pilsonim jāzina par valsti

Turpinājums no 2. lpp.

3) Tīri pragmatiskā nozīmē šad un tad tiek pastaigāts ar valstiskuma un nacionālās neatkarības karogiem rokās vai nolīeta kāda asara un nolīkts zieds uz kaut kā nacionāla, taču pēc būtības varas kliķe ir internacionāli kosmopolitiska.

4) Vara ir imūna pret sabiedrību, sabiedrība savukārt ļoti pasīva.

5) Pirmām kārtām brīvā tirgus princips valda likumdošanas procesā, lai redzamākas būtu lielkapitāla priekšrocības.

6) Valsts ierēdņu korupcijas un kukuļņemšanas sašaurināšanai un noslēpšanai no tautas tiek organizēta speciāla kasta.

7) Iekšpolitikā valsts balstās uz biezo *banānu ēdāju* slāni, bet bagātnieki – izolēti plānīnā *biezo* kārtiņā. Valsts robežas ir tīri simboliskas. Valsts un tās noslēpumu aizsardzībā valda princips – "tāds krāms nevienam nav vajadzīgs".

8) Ārpolitikas pamatā ir stiprākā un bagātākā laizīšana – uz pēcmaksu.

2. Tiesību laukā:

1) Uz leģitīmisma principiem tiek uzspļauts.

2) Galvenais tiesību princips ir: "Atļauts ir viss, kas nav aizliegts ar likumu."

3) Pret varu vērstas domas tiek apslāpētas:

a) turot pilnīgā kontrolē masu informācijas līdzekļus,

b) ar milzīgas, izplūdušas tiesu sistēmas patvaļi,

c) atsevišķus disidentus, vai nu izdzenot no valsts, bet, ja neizdodas, tad iespūndējot kā kriminālnoziedzniekus,

d) masu nemieru apspiešanai izveidojot labi atalgotu un ekipētu "melno sotņū".

3. Valsts vadībā:

1) Reālās varas attieksme pret valsts augstāko vadību ir ļoti nopietna. Pie valsts stūres netiek pieļauti programmētāji, jahtsmeni un puķkopji. Ja nav citu pieredzējušu lielu cilvēku sistēmu vadītāju, ja nav ģenerāļa, tad zem-

ņēmuks, vai komercbanka.

3) Varas elite ir slēgta. Svarīgi valstiski lēmumi, neskatoties uz parlamentu esamību, tiek pieņemti šaurā elitārās kliķes vai ļoti īpaši pietuvināto lokā. Šī varas elite (varneši) ar īpašu nekaunību no valsts līdzekļiem (nodokļu maksātāju naudas) piešķir sev iepretim pārējiem milzīgus atalgojumus.

4) Saimnieciskā mafija kontrolē valsti: augstākā-

lā nauda netraucēti ieplūst ekonomikā.

3) Likumdošana seko, lai ražošana netraucētu privātam finansu kapitālam brīvai augļošanai un komercijai. Nodokļu sistēma ir bagātniekiem atvieglinoša. Vietējā uzņēmējdarbība pārsvarā orientēta uz starpnieku operācijām importā un komercijā. Valsts teritorija atvērta bagāto valstu netiro, dabai un veselībai kaitīgo ražošanu izvietojšanai.

du varas hierarhiju: lielkapitāls, administratīvā un fiziskā vara, tautas vajadzības.

2) Pastāv liela dzīves līmeņa starpība, lielākā tautas daļa tiek turēta uz nabadzības sliekšņa. Tautai atliek lētas izpriecas, alkohols un narkomānija.

3) Iedzīvotāju sociālā aizsardzība ir pašu aizsargājamo rokās. Par arodbrīvību, sociālo nodrošināšanu vai tikai normāli apmaksātu atvaļinājumu darba ņēmēji darba devējiem pat pieminēt baidās. Darba vietu skaita paplašināšanās notiek galvenokārt uz legalizētās prostitūcijas un darbaspēka eksporta rēķina. Cilvēka vērtība varas acīs beidzas līdz ar viņa darba mūža beigām, tāpēc lielākās daļas iedzīvotāju – pensionāru – stāvoklis ir šausmīgs.

4) Vidējā dzīves dārdzība ceļas. Iztikas groziņa cenas aug ātrāk nekā lielākās iedzīvotāju daļas ienākumi. Rezultātā nabadzīgo slānis paplašinās, saspiežot nabaga biezos.

6. Izglītībā, zinātnē un kultūrā:

1) *Banānu ēdājiem* paredzēts atvieglināts izglītības kurss dzeltenās preses un lūgšanu sagremošanai, *biezo* intelekti svīst ārzemju augstskolās.

2) Nedaudzie nabadzīgie zinātnieki kļūst par vieglu un lētu laupījumu bagātām ārvalstīm.

3) Kultūrā valda lētā importa masu produkcija.

7. Morālē:

1) Morālē valda tēze: *Dievs mūs radījis ar dažādām spējām. Tāpēc, radot cilvēkiem vienādas iespējas, būs dažādi rezultāti un ienākumi. Lielāka diferenciācija dzīves līmeņos būs neizbēgama, normāla un taisnīga.*

Ja jau kādam tās spējas aptīrīt savu tuvāko Dieviņš ir devis, tad nav ko kautrēties! Tāpēc sabiedrībā vienādā cieņā ir tirā un netirā ceļā iegūtās bagātības. Arī tiesībsargājošās institūcijas neinteresē, kā cilvēks pēkšņi kļūst par miljonāru. Svarīgi tikai, lai tās bagātības tiek tikai tiem, kam pienākas.

2) Tiesāts tiek pēc **varas un korporatīvās nevis tiesību un taisnības** sirdsapziņas.

3) Izkropļojas publiskās un privātas telpas līdzsvars. Biezās arvien nekautnīgāk pievāc sev labākās dabas teritorijas un demonstrē savu bagātību, no tautas norobežojas aiz nepārdzamiem žoģiem, tos apkalpo un apsargā arvien lielāks kriminalizētais slānis. Aiz dzeloņdrāšu žoģiem tiek iespūndēti politiskie pretinieki un sikie zagļi.

"Tīri pragmatiskā nozīmē šad un tad tiek pastaigāts ar valstiskuma un nacionālās neatkarības karogiem rokās vai nolīeta kāda asara un nolīkts zieds uz kaut kā nacionāla, taču pēc būtības varas kliķe ir internacionāli kosmopolitiska."

jos līmeņos ar uzpirkšanu un kadru infiltrāciju, zemākajos – ar šantāžu un draudiem. Vara ir ekonomiska. Uzpirkts jeb algots ir tikai **varas kontrolei nepieciešamais** (un ne cilvēka vairāk!) kontingents, sākot ar deputātiem un beidzot ar ielas policistiem, robežsargiem un muitniekiem.

5) Valsts spēka struktūras – policija un armija – kriminalizējas. Atklāti tiek tikai mazie noziegumi: aiz restēm sēdina sikos zagļi, bet lielos – banku un fondu prezidentu un padomju krēslos.

6) Valdības vīri lielu valsts budžeta daļu atvēl valsts pasūtījumiem privātkontora uzņēmēju peļņas (ar kuru dalās) nodrošināšanai, bet sociālo uztur tādā līmenī, lai nodrošinātu minimālo darbaspēka apkalpošanu un atalgošanu, bet nenovestu tautu līdz sociālām sprādzienam. Tauta to interesē tikai kā darbarīks un, ja kur vēl tēlo demokrātiju, arī kā elektorāts.

4. Tautsaimniecībā:

1) *Brīvā konkurence* faktiski notiek tikai varas koridoros un to pieejās, lai ar parlamenta un valdības palīdzību garantētu savai

precei vai pakalpojumam *uzvaru* brīvajā tirgū.

2) Valsts likumi tautsaimniecībā ir godīgu uzņēmējdarbību neveicinājoši, orientēti uz meslu ievākšanu, tāpēc notiek īstās saimnieciskās darbības slēpšana ar dubulto grāmatvedību, kā rezultātā pastāv milzīgs ēnu ekonomikas īpatsvars. Kriminā-

ākais pēc pakāpes, kam labprātīgi uztic valsts stūri, ir pulkvedis (var būt pat melnais).

2) Tā kā politika izaug no ekonomikas un saimnieciskai mafijai ir tieksme uz klanu un autoritārām vadības metodēm, tās tiek ieviestas arī valsts pārvaldē. Valsts tiek vadīta vai nu kā uz-

"Rūpes par tautas labklājību tiek aizstātas ar mākslīga valsts tēla veidošanu."

LATVIJA PARĀDU RITENĪ

Saruna ar Valsts kontrolieri **Ingunu Sudrabu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

VALSTS NESPĒS ATDOT PARĀDU

DDD: *Latvija ir aizņēmusies nesamērīgas naudas summas. Kas notiks ar mūsu valsti? Vai mēs vispār spēsim atdot šo parādu un liešos procentus? Latvija un latviešu tauta, saucot lietas istajos vārdos, ir nonākusi parādu verdzībā.*

Inguna Sudraba: Mani nomāc tas, ka mūsu valsts vadība un sabiedrība kopumā ir gatava samierināties ar notiekošo. Izskatās, ka ierokamies ar galvu smiltīs un nogaidām, kamēr notiks kādi brīnumi un kāds mūs paglābs, iedos kārtējo naudu, lai mēs galīgi nedomirtu badā.

Es nevaru ar tādu likteni samierināties, un tieši tāpēc mums arvien vairāk jādomā, kā mainīt šo valsts pārvaldes modeli, lai to vadītu profesionāļi, kuriem ir atbildība par valsti un izpratne, kā to pārvaldīt. Beidzot jāpārtrauc tā nesaprātīgā prakse, ka atbildīgos amatos strādā savu jomu nespeciālisti. Jāpanāk, ka gan esošo problēmu risinājumi, gan valsts nākotnes attīstība ir profesionāli koordinēta un veidota. Citi mums ir un būs pārāk daudz greizu risinājumu.

Piemēram, nupat vienu nedēļu pavadīju Krāslavā un redēju, kā tiek tērēti šie aizdevuma līdzekļi tā sauktajās simtlatu stipendijās. Krāslava ir brīnišķīga pilsēta, tur tiek nopļauta zāle, viss ir tīrs – cilvēki saņem šos 100 latus un apzinīgi uzkopj savu pilsētu. Esmu par to, ka cilvēkiem, kas palikuši bez iztikas līdzekļiem, ir jāpalīdz, taču ne jau tādā veidā, ka aizņemtu naudu īsā termiņā izmaksājam tāda veida pabalstus cilvēkiem, kas tīra ielu. Jādomā taču par to, kas būs pēc mēneša, pēc pusgada, kad šie līdzekļi beigsies, un šiem cilvēkiem nebūs nekāda iztikas avota.

Tā vietā, lai akumulētu visus līdzekļus ekonomikas attīstībā, domātu un veidotu programmas, kas veicinātu valsts atveseļošanu, šī milzīgā, aizņemtā nauda tiek iztērēta īstermiņa risinājumiem... Šie ir jautājumi, kas jārisina. Bet, lai tas notiktu, ir vajadzīgi attiecīgā mērogā domājoši cilvēki, kuri orientējas ekonomikas procesos un ir spējīgi ātri pieņemt profesionālus lēmumus.

NESAPROTAMĀS PAREX MAHINĀCIJAS

DDD: *Vai, jūsuprāt, šis lielais aizņēmums vispār bija vajadzīgs? Izskatās, ka kaut kāda starptautisku blēžu iestāde izdomājusi, kā labi un skaisti nopelnīt,*

un uzspieda Latvijai šo aizņēmumu. Vērojot procesu, kā tas notika, bija saskatāmas ļoti daudzas loģikai pretējas rīcības.

Inguna Sudraba: Tas, ko saskatu kā visnepareizāko visā šajā procesā, ir fakts, ka tika paņemts nesamērīgi liels aizņēmums, taču nebija skaidra vīzija un programma, kā šo parādu atdos. Tāpat pārāk daudz neskaidrību un jau-

musies saistības pret Parex banku, tad mēs būtu varējuši iztikt bez aizdevuma?

I.S.: Katrā ziņā aizdevums nebūtu bijis jāprasa tādā apjomā.

Es nezinu, kāpēc nenotika sarunas ar tiem pašiem aizdevējiem Parex bankai, kā restrukturizēt šo parādu. Es nekur neredzu šādu procesu un nezinu, vai tāds vispār ir bijis.

Ja parāda lielums pro-

atkal meklēt, kur aizņemties nākamo naudu, lai atdotu iepriekšējo parādu...

DDD: *Tas ir šausminoši – kā apburtajā lokā. Kas notiks ar mūsu valsti? Mēs taču esam totālā parādu ritēnī.*

I.S.: Es vēlreiz gribu uzsvērt, ka šis aizdevums nav nekāda labdarība! Cilvēkiem tas ir jāsaprot. Politikājiem pēdējais laiks sākt strādāt atbildīgi.

“Izskatās, ka ierokamies ar galvu smiltīs un nogaidām, kamēr notiks kādi brīnumi un kāds mūs paglābs, iedos kārtējo naudu, lai mēs galīgi nedomirtu badā.”

tājumu ir par visu, kas saistīts ar Parex banku. Protams, es nezinu aizkulišu sarunas vai visus jautājumus saistībā ar šīs bankas pārņemšanu, bet

porcionāli pret mūsu ekonomiku būtu bijis daudz mazāks, par to nebūtu tik ļoti jāuztraucas, taču tagad šis ir ļoti, ļoti milzīgs parāds. Bez tam, man lie-

DDD: *Kas notiks pēc vēlēšanām? Vai atkal sagaidāsim kādus šokējošus lēmumus, kā tas bija pēc pašvaldību vēlēšanām? Šobrīd Saeimas kalpi baidās publicēt tā saucamos nepopulāros lēmumus. Vai jums ir kādas prognozes?*

I.S.: No informācijas, kas izskan presē par to, kādam jābūt nākamā gada budžetam, lai sasniegtu norunāto deficīta līmeni, varu spriest, ka noteikti jāseko ļoti sāpīgiem lēmumiem. Skaidrs, ka bez ķeršanās klāt sociālās daļas izdevumiem, starptautiskās prasības nav izpildāmas...

DDD: *Tātad līdz vēlēšanām kārtējo reizi notiek sabiedrības muļķošana, turot naivās ilūzijas?*

I.S.: Lai arī ar kādām programmām partijas nāktu, ne nākamā gada 1.janvārī, ne pirmajā pusgadā nevar sagaidīt būtisku ieņēmumu pieaugumu. Ja visi ekonomikas stimulācijas procesi tiktu veidoti sabalansēti un pareizi, tad labākajā gadījumā augļus tie varētu nest ne agrāk kā 2012.–2013.gadā. To saprot ikviens kaut nedaudz ekonomiski izglītoti cilvēks.

Cilvēku attieksmei pret valsti notiekošo ir jāmainās. Visiem jāklūst atbildīgākiem, citādi tāds cinisms un bezatbildība pastāvēs vēl ilgi. Jāpieprasa konkrēta atbildība no katra politiķa un ierēdņa par to, ko viņš ir vai nav izdarījis. Tad arī sabiedrībai nebūs vienalga, kas un kā ar viņiem notiek.

Intervēja Ilze Liepa

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

“Sasper, velns, šo odžu midzeni!”

2.jūlijā politiskā apvienība “Par Labu Latviju!” parakstīja saprašanās memorandu ar Latvijas Pensionāru federāciju, vienojoties par apvienības politiskajiem uzstādījumiem 10.Saeimas darbības laikā.

ATKLĀTA VĒSTULE

politiskajai apvienībai “Par Labu Latviju!”

Jūs, “Par Labu Latviju!” banda, kas gadu esat izdzīvojuši un kuriem kauna sajūtas vairs nav!

Ne es, ne kāds cits pensionārs nav ne izvirzījies, ne balsojis par šo saucamo Pensionāru federācijas priekšsēdi, pilsoni **Verzi**, un viņas savākto kliķi. Vēl sliktāk – ne es, ne kāds cits pensionārs nav atļāvis viņai visu pensionāru vārdā slēgt kaut kādus līgumus ar jums – “Par labu Latviju!” zaļļu bandu.

Ieraugot jūsu avīzē “Par labu Latviju!” turpmāk minētos trīs “viepļus”, vēlos uzdot dažus jautājumus.

Gribu zināt, cik jūs maksājat savai marionetei – eksprezidentam **G.Ulmanim**? Vairākus gadus šis “sporta speciālists” saņēma lielu algu vienā no sporta federācijām. Lai gan naudas trūkuma dēļ slēdza sporta skolas, bērniem nebija iespējams nodarboties ar sportu, jo cenas bija un ir nepamatoti augstas, tomēr naudas nekad netrūka un netrūkst tiem daudzajiem liekēžiem – lielajai sporta “administrācijai”...

Gribu zināt, kādus čekas papirus savulaik bija jāparaksta biedram **G.Ulmanim**, lai no represēto ģimenes tiktu uzņemts Komu-

tie no šīs piektās kolonnas, nedomājiet, ka apmuļķosīt mūs – vecos cilvēkus – vēlēšanu dienā! Mēs Jums parādisim trīs pirkstu kombināciju.

Jums, biedri Šleser, nav pat valstsvīra cienīga izglītība, salīdzinot ar pensionāriem (protams, latviešiem), no kuriem vairāk nekā pusei ir augstākā izglītība. Pats ļaunākais un nepieņemamākais ir Jūsu (viltus pravieša) Dieva zaimošana. Jūs aizmirsāt, ka Bībelē ir rakstīts, ka patiesi ticīgu un dievbijīgu cilvēku var pazīt pēc viņa darbiem. Turklāt Jūsu izrādīšanās televīzijā un nesaņķarīgā muldēšana masu saziņas līdzekļos liecina par kaut ko citu, nevis dievbijību. Jūs varat pievilt vienu ticīgo, bet ne visus.

Jūsu ļaunie un noziedzīgie darbi Latvijā būs jūtami vairākās paaudzēs. Kas izputināja “Latvijas Dzelzceļu”? Kur palika nauda no noņemtajām dzelzceļa slieķēm un visa cita, kas tam piederēja? Uz Jūsu “melnās” sirdsapziņas ir “Latvijas Pasts” un nolaistie Latvijas ceļi. Kur Jūs pielikāt savas alkatīgās ķetnas, tur palika drupas – vairāk nekā pēc kara.

Tādi kā Jūs un visa tā

“Ne es, ne kāds cits pensionārs nav ne izvirzījies, ne balsojis par šo saucamo Pensionāru federācijas priekšsēdi, pilsoni Verzi, un viņas savākto kliķi.”

nistiskajā partijā, kurai nēkalpoja tik ilgus gadus? Man viņa vietā būtu kauns prasīt sev represētā statusu, sevišķi tādēļ, ka šis statuss ir liegts daudziem Latvijas patriotiem.

“Cienījamais” “likumīgais zagļi”, pilsoni **A.Šķele!** Ar kādām tiesībām Jūs savā laikā samazinājāt mūsu pensijas, un, kad vajadzēja tās indeksēt, pielikāt 19 santimus – tas ir, daudz mazāk nekā ubagu dāvanai?! Vēl briesmīgāk, Jūs nosaucāt mūs, pensionārus, par liekiem un nevajadzīgiem cilvēkiem. Jūs nekaunīgi aizmirsāt, ka *prihvatizējāt* mūsu godīgi un grūti sastrādāto īpašumu. Uz mūsu rēķina Jūs kļūvat par miljonāru. Sliktākais ir tas, ka zagāt pats un ļāvat to darīt arī saviem sabiedrotājiem.

Bet Jūs, “cienījamais” “Maskavas aģent”, biedri **A.Šleser**, un Jūsu sabiedro-

“*Par ļaunu Latviju!*” ir Dievu un cilvēku nolādēti. Tai Jūsu bandai mums jāpateicas par piektās kolonnas “pilsonizāciju”, ar kuras palīdzību cerat tikt pie varas un atgriezt sarkano sērgu Latvijā. Tas nenotiks! Mēs, ticīgie, diendienā lūdzam, lai daudzo nomocīto un neslepkavoto cilvēku asaru, izlieto asiņu nu zudušo dvēseļu dēļ Debesu Tēvs pasargā mūsu – latviešu tautu – no šīs ļaunuma impērijas, lai tā vairs nevarētu nīdēt mūsu tautu, ar dzelzs zābakiem bradāt mūsu daudzcietu Latvijas zemīti.

Dievs, sargi Latviju!
Zigrīda Rudzīte
Kaijciemā

P.S. Cik nožēlojamiem jābūt politiķiem, kuri cer tikt pie varas ar šo veco, apkrāpto, piemulķoto cilvēku palīdzību!

Z.R.

“Sarkanie sātānisti” – šoreiz vairāk par Ludzu

Turpinājums no 3. lpp.

Nez kādēļ tieši Abrenes nodošanas laikā, kad latgaliešiem centās piespēlēt Latgales autonomijas tēmu, pastiprinājās arī runas par latgaliešu valodu. Acīmredzot pie varas esošie apzinās pastrādāto noziegumu apmērus, tāpēc visos iespējamajos veidos cenšas novērst uzmanību no pastrādātā; režīms izmisīgi mēģina atrast atšķirīgo mūsu tautā – šķelt, vājināt, lai nebūtu, kas viņus sauc pie atbildības.

Par to, ka aiz paziņojumiem (it kā visu latgaliešu vārdā) patiesībā slēpjas režīma intereses, liecina fakts, ka arī masu mediji intensīvi atbalsta šīs runas, kuras tiek pat atkārtotas gan LTV, gan Latvijas Radio. Turpretī režīms ierobežo, mēģina apklusināt tos, kuri atgādina par nodoto Abreni, Satversmes pārkāpšanu, vēstures pārkāpšanu, neveikto DDD. Tādējādi redzams, ka daudz grūtāk pie vārda tikt cilvēkiem, kuri pašaizliedzīgi daudz gadu garumā cenšas vienot, glābt latviešu nāciju, aicinot uz DDD realizēšanu.

Par to, ka pie varas esošie vervē latgaliski runājošos, liek aizdomāties arī tas, ka savervētie, kā izskatās, rātni klusē par re-

žīmu biedējošām tēmām. Apstrādātie pārsvarā nerunā par okupantu pārdarījumiem, kuri turpinās; viņu runās nedzird vēršanos pret sātāniski melīgajiem okupantu uzslietajiem daiktiem Latgalē, kuri pat tiek celti no jauna; klusē par acimredzamiem mēģinājumiem šķelt, vājināt mūsu tautu, noklusē par rusifikāciju. Savervēto latgaliešu runās mēs nedzirdam pat pieminam noziedzīgo Abrenes nodošanu, kad režīms saimniektaimītiem liedza Satversmē garantētās tiesības Abrenes sakarā izteikt savu viedokli referendumā.

Kad cilvēks ir vergs savā Tēvzemē un viņam ir jācīnās par brīvību, tad, protams, primārais ir šī cīņa nevis klusa ģimenes laimīte. Es ticu, ka mūsu tauta atgūs brīvību, novērsīs Molotova-Ribentropa pakta sekas, un tad Latvijas patrioti arī Ludzā varēs normāli dzīvot, veidot ģimenes.

Pievienojos tam kuplajam latviešu skaitam, kas, protestējot pret “sarkano sātānistu” režīmu, ignorēs jau ierasti negodīgās vēlēšanas. Tādējādi “sarkano sātānistu” režīmam jābrūk. No jauna drīz Latviju celsim!

DDD – VISHUMĀNĀKAIS PĒCKARA GADU RISINĀJUMS

Turpinājums no 5. lpp.

Pusi laika perioda, kad DDD procesu vajadzēja jau pabeigt, Latvijas armijas virspavēlniece – pēc čekistu un cionistu dizaineru radītā “super star” modeļa ievēdotā politiskā lelle –, šo pašu režisoru vadīta, nosloja savu “benefice maršu” pa daudziem Rietumvalsts laukumiem. Nomaršēja arī gar okupētājvalsts “odžu midzeni” – Kremli, dzēra šampizeri un sniedza rociņu “čūsku skūpstiem”, bet DDD nepieprasija! Muļķi spriež, ka, šādi “maršējot”, viņa esot spodrinājusi okupantu pārpilnās, “anomālās zonas” Latvijas tēlu... Benefice beidzoties, nokāpdama no troņa, kundze “kontrevolucionāru štābā” draudīgi novicināja Dāmoka zobenu. Ja tas būtu bijis drauds okupantiem, viņa saņemtu cieņu un slavu, taču zobens ietriecās agonējošajā latvie-

mālajās zonās samērīga alga nodevējiem ir cilpa vai lode, bet par netišiem nedarbiem jeb bezdarbību – cietums. Civilizētā pasaulē tāda “anomāla zona” kā Latvija nevarētu pat izveidoties. Tukša “civilizācijas” deklarēšana ir vislielākā nelietība, ja šo deklarētāju darbi un ciniskā bezdarbība atšķiras no vārdiem. Okupantu klātbūtne un DDD procesa novilcināšana Latvijā ir šo “civilizēto” veiktais noziegums.

LATVIEŠU TAUTA KĀ IZMOCĪTS IZMĒĢINĀJUMA TRUSĪTIS

Okupantu atrašanās Baltijā apdraud ne tikai nacionālo drošību, bet tas ir arī potenciāls asinsizliešanas perēklis. Latvija pēc visiem rādītājiem ir visat-

dzēta. Latvija nav Eiropas “sāpju bērns”, tā ir Rietumu un 20.gadsimta slepkavas Staļina noziegumu auglis. Visi šie nelieši mūs māca, kritizē, norāda, bet nevēlas labot savu noziegumu un nodevības sekas, atdot parādu, vēsturiskās taisnības vārdā veikt DDD. Viņi tēlo, ka nesaprot to, ka mūsu zeme un tauta atrodas nenormālā situācijā, kādu nevēlētos neviens no šiem “civilizētajiem”. Šķiet, tieši Rietumi mūsu zemi pārvērtuši par eksperimenta laboratoriju, un nu “civilizētie” pēta un gaida rezultātus, kas notiks šādā nenormālā zonā... Vēro, cik ilgi un kā izturēs viena no Eiropas vecākajām kultūras tautām, kuru šo starptautisko noziedznieku cinisms un nelietība pārvērtusi par izmocītu izmēģinājuma trusīšu materiālu.

Neveicot DDD, pat visgodīgākā valdība nespētu rīkoties latviešu tautas interesēs, jo ikreiz tiktu iesviesta “minu laukā” – “civilizētājās” latviešu tautas iznīdēšanas idejās, kuras diktē starptautiskie noziedznieki. Cilvēcei un latviešu tautai nevajag jaunus asiņainus noziegumus, teroru, spaidus! Lai tiem pieliktu punktu, ir nepieciešams atjaunot taisnīgumu, neticot nevienai jaunai starptautiskās kliķes akcijai. Tās plānos ir regulēt iedzīvotāju skaitu, iznīdēt visu tautu (ne tikai latviešu) kultūras dzīvi, lai cilvēkus pārvērstu par beznacionāliem, nekultūriem radījumiem. Šā mērķa labad tiek veikti mēģinājumi pieradināt cilvēkus pie vardarbīgām izpriešām, kas bezkaunīgi propagandē problēmu risināšanu ar brutāla spēka palīdzību. Tiek grauta klasiskā izglītības sistēma, tiek “izglītoti” kliķei no-

derīgi un nedomājoši idioti. Finanšu kliķes augļotāji, ciniski izmantojot okupācijas jūgā un kara stāvokli izmocītās latviešu tautas vēlmi pēc normālas, cilvēciskas dzīves, atkal iemānījuši savos nelietības tīklos. Latviešu cilvēkam tiek atņemta māja, jumts virs galvas un dzimtas zeme, kuru pēc tam iztirgos Austrumu okupantam. Tauta tiek iznīcināta arī fiziski, daudzi iepriekš Gulagā izmocītie cilvēki atstāti bez ikdienas pārtikas devas, bez medikamentiem un medicīniskās palīdzības. Ja tas nav visparastākais nacisms, kurš arī iznīcināja “nerentablu” iedzīvotāju daļu, tad kas tas ir?

Mēs esam izmocīta, savstarpēji sadalījusies tauta, izmuļļāta kompromisu mēslos pret savu sirdsapziņu, ar vienīgo domu – IZDZĪVOT par katru cenu. Mēs esam finanšu kliķei laba barība, kuru pašlaik cenšas aprīt, un to vienkāršoti dēvē par genocīdu “gaišo nākotnes mērķu vārdā”.

Kur izeja? Uz izeju no šīs pataloģijas un haosa, kuru es jums aprakstīju, norāda tikai viena ceļa zīme. Meklējiet, un jūs atradīsiet, ja vēl esat latvieši nevis tukša tara, bez savas nacionālās apziņas satura, kuru var daudz, nodot apmaiņai vai pārdot.

Šī mūsu ceļa zīme ir DDD! Var jau laipot un vēl kādu brīdi atļaut pielāgot Latviju, tomēr meklētais risinājums tik un tā aizvedīs šajā virzienā. Mēs esam vieni šajā haosā un kroplīgajā situācijā, tāpēc turēsimies viens pie otra kā zāģa zobi un kopīgi nozāģēsim šo kroplīgās evolūcijas klaidoņu radioto atzaru!

“Rietumi mūsu zemi pārvērtuši par eksperimenta laboratoriju, un nu “civilizētie” pēta un gaida rezultātus, kas notiks šādā nenormālā zonā...”

šu miesā – genocīds un etnocīds turpinās, okupanti un Rietumi priecājās, ka latviešiem atkal uzmaukti apaui, bet kundzei tas viss pie “celulīta pakalniņiem”... Pēc “super star” tronī nākušais kungs pēc Abrenes atdošanas arī naski aizdevās uz Sarkano laukumu bučot Kremļa valdnieka pēcpusi...

Šajā patoloģiskajā kara stāvoklī pietrūkst viens svarīgs atribūts – nodevēju alga, tā aizvietota ar “politisko atbildību”, kas viņu izpratnē ir bezatbildības apziņa. Visas pasaules vēstures notikumos nor-

palikušākā valsts Eiropas Savienībā, un neviens nevēlās ievērot, ka šeit atrodas visvairāk pret pamatnāciju naidīgi noskaņoto okupantu. Kā gan var būt attīstība, ja valsts atrodas kara stāvoklī un faktiski šajā teritorijā nav beidzies Otrais pasaules karš?! Runas par šā brīža dziļāko ekonomisko krīzi visā vēsturē ir tukša spekulācija. Šī krīze sākas jau 1940.gadā, kad Latvija pēc ekonomiskajiem rādītājiem bija priekšā daudzām valstīm. Kopš 1940.gada 17.jūnija šāda labklājība mūsu valstī vairs nav re-

KO NOZĪMĒ BALSU PĀRRĒKINĀŠANA?

Bruno Bārs

Bezpartejisks, bijušais valsts kontrolieris

Augusta sākumā publicētajā SKDS aptaujā (Diena, 07.08.2010.) liecina, ka Saeimā izredzes gūt pārstāvniecību ir sešiem politiskajiem spēkiem. Kā izriet no Ināras Egles un Arņa Cimdara turpat publicētā raksta, šādas izredzes ir arī vairākām partijām – “surogātiem” (labākai izpratnei iesaku paskatīties termina “surogāts” definīciju), kas atdarinājušas vai pat viltojušas citu partiju programmas, kā arī, citēju (izcēlumi mani), “tiem politiskajiem spēkiem, kuriem ir mazāk nekā 5% at-

balstītāju. Taču tie varētu pretendēt uz iekļūšanu Saeimā, veicot rezultātu pārrēķināšanu, pieņemot, ka neizlēmumu balsis sadalās proporcionāli izlēmumu balsīm. Uz vietām Parlamentā līdz ar to var cerēt arī “Visu Latvijai!” – TB/LNNK, apvienība “Par labu Latviju!” un PCTVL.”

Ko nozīmē – rezultātu “pārrēķināšana”? Varbūt raksta autore un turpat blakus nobildētais Centrālās Vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs ar to ir domājuši urnās iemesto biļetenu pārskaitīšanu?! Nav gan norādīts normatīvais dokuments, kas paredzētu “neizlēmumu” balsis sadalīt proporcionāli “izlēmumu” balsīm un šādi gūt pārstāvniecību Saeimā 5 procentu barjeru nepārvarējušām partijām. Ko nozīmē “izlēmumi” un ko – “neizlēmumi”? Es esmu izlēmīgs šīs vēlēšanas boikotēt (tajās nepiedalīties), pie kuriem tad pieskaitīs mani? Kāpēc “izlēmumu” balsīm jāsadalās tieši, bet ne apgriezti proporcionāli

“neizlēmumu” balsīm?

Pieļauju, ka šī raksta autori, tāpat kā “nothing special” izgudrotājs, ir kļūdušies savos prātuļojumos. Bet, ja man būtu iespēja uzziņāt, ka vienalga kurai no 13 partijām pieskaitīts mans apzināti neveiktais balsojums, tad iesūdzētu Latvijas valsti tiesā līdz pat visaugstākajām starptautiskām tiesu instancēm. Atbildi uz jautājumu, kādas sankcijas paredzētas par rezultātu pārrēķināšanu jeb nepareizu skaitīšanu, atrodam Krimināllikumā 92.pantā.

“Supersurogāts” šajā I.Egles un A.Cimdara sacerējumā ir apgalvojums, ka partijas, kuras pārvarēs 2 procentu barjeru, varēs pretendēt uz valsts budžeta finansējumu. Precizēju – varēs parazitēt uz nodokļu maksātāju rēķina, apzagt visu tautu un katru strādājošo individuāli.

Pirms iepriekšējām Saeimas vēlēšanām, 2006.gada oktobrī, laikrakstā “DDD” Nr.21(121) rakstīju, ka pēdējās vēlēšanās

nepiedalījās ap 49 procentiem pilsoņu. Arī tagad, pēc četriem gadiem, noskaņojums ir līdzīgs. Daudzi sev jautā: par kuru partiju balsot? Kā “lielo” – 5 procentu barjeru pārvarējušo, tā “mazo” – līdz 2 procentiem aizstiepušos partiju programmas (vienalga, vai tās uzskatītas par labējām vai kreisām) ne ar ko būtisku neatšķiras. Tāpat kā pirms četriem gadiem, arī tagad tautai nepieciešama radikāla politiskā reforma, bet visu partiju vadītāji un ilgsēdētāji Saeimā, arī tagad uz 100 deputātu krēsliem pretendējošie 1239 kandidāti sev pašnāvību netaisīs un dotos solījums nepildīs, jo tie nav izpildāmi.

Ko darīt, lai izkļūtu no šīs krīzes – bedres, kurā latviešu tautu iegruva 20, tagad 13 partijas, kas apvienojušās valsts nozadzēju bandās? Uz šādu jautājumu ukraiņu tauta atbildēja ar miermīlīgu oranžo revolūciju, gruzīni – ar rožu, kirgīzi – ar tulpju revolūciju...

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat 1 latu laikrakstam “DDD”.

Veicināt plašāku “DDD” izplatību un sniegt atbalstu tā veidošanai iespējams arī, pārskaitot ziedojumu uz

**Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.**

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001
Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**
Radaktora vietniece: **Liene APINE**
Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,
Rīga LV-1019**
tālr./fakss: **67140680**
Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**
E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA “Latgales drukā”, Ofsetspiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2